SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 67. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 8, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 8-го КВІТНЯ 1993. Ч. 67. РІК С.

„Іде весна, порвавши перепони, Блищить струмок й співа: Христос Воскрес!"

„ОТОЖ Я З ВАМИ ПО ВСІ ДНІ АЖ ДО КІНЦЯ ВІКУ"

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ 1993

Всечесному Духовенству, Преподобному Чернецтву та Боголюбним Вірним
Мир у Господі і
наше Архиєрейське благословення!

У цей великий і радісний празник-празників, у день світлого Воскресіння, від щирого серця вітаємо вас, дорогі в Христі, нашим сторіччями освяченим, радісним привітом: „Христос Воскрес! І справді, надземна, таїнственна сила Божої благодаті захована в цьому нашому старинному привіті: „Христос воскрес!" Для нас ці слова не мають рівних у людській мові. Чар цих двох слів такий могутній, незбагненний, такий зворушливий, що вже майже дві тисячі років звеселяє серця віруючих християн, наповняє їх надземною радістю та надією на Боже милосердя. Господь наділив цей привіт такою силою, бо це не тільки привіт, але і визнання основної правди нашої святої віри, бо, як нагадує нам святий Павло: „Коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, то марна й віра ваша, — ви ще у гріхах ваших" (1 Кор. 15:14,17). Але апостол народів не сумнівається ні на хвилинку. Він впевнено і врочисто заявляє: „Христос таки справді воскрес із мертвих до гробу, порожній гріб і старанно складена плащаниця на тому місці, де лежало Божественне тіло Спасителя, все це промовисто свідчить, що Христос воскрес! Тому-то ми, що увірували в Христа і Його славне воскресення, з одушевленням і зі святою радістю відповідаємо на наш пасхальний привіт: Він справді — воістину воскрес!

Ось так, дорогі в Христі, світлий празник Воскресення Христового наповняє наші серця душевною радістю та відновляє нашу надію на Боже милосердя і ласкавість. Та всупереч цій наднебесній радості наше батьківське серце, як Вашого архипастиря, обіймає велика тривога із-за дошкульного нам браку священиків.

З якою ж великою радістю і задоволенням споглядав воскреслий наш Спаситель на своїх „більш як п'ятсот учнів" (1 Кор. 15:6), зібраних довкола Нього на горі в Галилеї. Він утвердив їх у вірі у своє беззаперечне воскресення та врочисто посилав на благовість, кажучи: „Ідіть, отже і навчайте всі народи, христячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав. Отож я з вами по всі дні аж до кінця віку" (Мт. 28:19-20). Значить, через своїх учнів, тобто через своїх священиків, наш Божественний Спаситель бажає прийти й до нас зі своєю радісною благовістю і благодаттю.

Усім нам відомо, яким великим благословенням для народу є ревний і Богові відданий священик. Кожний священик — це незвичайний дар Божий для нас. Через нього наш Вічний Первосвященик, Ісус Христос, обильно зливає на нас свою незмірну любов і щедрі свої ласки, без яких нам годі спастися. Св. Павло нагадує першим християнам шанувати своїх наставників-священиків, бо вони „пильнують наші душі" (Євр. 13:17). Так через руки священика на всіх нас, на наші сім'ї, на наші громади і на весь український нарід щедро спливає благодать Божої любови.

Якщо ми свято переконані, що кожний ревний і Богові відданий священик є незвичайним даром Божої любови, то яку велику шкоду для нашого релігійного й національного життя спричиняє брак священицьких покликань? У книзі пророка Ісаї читаємо, що Господь Бог, побачивши велике запустіння в Ізраїльському народі, хотів послати до них свого пророка, але не було охочого кандидата. Нарешті Він помітив одного богобійного молодця, на ім'я Ісая. Об'явившись йому, Господь Бог спитав його: „Кого б мені послати?" (до дому Ізраїля), „Хто нам піде?" Тоді богобійний молодець, захоплений небесним видінням, радісно промовив: „Ось я", (Господи), „пошли мене!" (Іс. 6:8). Так Ісая став пророком Господа Бога Саваота, стараючись рятувати свій занедбаний народ від повного запустіння.

Дивлячись на нашу молодь, у батьківській журбі про спасіння душ нашого народу, ми зі затривоженим серцем кличемо: „Вмирають наші ревні священики, відходять від нас до краю виснажені й похилі віком душпастирі, й кого нам послати на їхнє місце? Хто піде рятувати душі наших вірних?" Чи ж Господь Бог перестав любити наш український нарід і тому вже більше не кличе наших юнаків до свого виноградника? Ні! Напевно, що ні! Господь Бог не перестає кидати іскорку священицького чи монашого покликання в серця нашої молоді. Однак із-за браку віри й остиглости та й байдужости в нашому народі, із-за надмірної гонитви за багатством і життєвими насолодами, гаснуть іскорки священицького покликання у серцях нашої молоді. Гамір цього світу заглушує в них голос Богожо покликання. А знайдуться ще й такі батьки, родичі, приятелі або сусіди, що різними способами стараються переконати наших юнаків чи юначок, щоб вони не йшли за голосом Божого покликання.

(Закінчення на стор. 7-ій)

УСІМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ЦЕЙ ПРАЗНИК ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО БАЖАЄМО РАДОСТІ, НАСНАГИ ТА ВСІХ БЛАГ ГОСПОДНІХ!

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ І „В-ВО „СВОБОДА"

М. Подворняк

Христос Воскрес!

Христос Воскрес! По світі дзвонять дзвони.
Лунає дивна вістка із небес.
Іде весна, порвавши перепони,
Блищить струмок й співа: Христос Воскрес!

Христос Воскрес! Долинами й горами
Лунає вічне чудо із чудес.
Мій друже й брате, втомлений гріхами,
Прийми благу цю вість: Христос Воскрес!

Воскреслий Спас дає тобі спасіння,
Він хоче, щоб і ти життям воскрес.
Коли ж то буде теє воскресіння,
Щоб Він тебе міг взяти до небес?

Послухай, дзвонять дзвони великодні!
Послухай, як струмок з гори дзюрчить, —
Воскресни й ти, негайно, ще сьогодні,
Вже досить у могилі темній жить!

Прийди до Нього і не будь байдужим,
До тебе лине голос із небес...
Прийди до Нього ще сьогодні, друже,
Й з природою співай: Христос Воскрес!

Росія почала новий тиск на Україну

Москва. — Уряд Росії оприлюднив відверту антиукраїнську заяву з приводу розміщених на українській території ядерних арсеналів колишнього Совєтського Союзу. Росія категорично вимагає, щоб цей арсенал залишився під контролею і юрисдикцією Москви.

Російська заява прозвучала відразу після закінчення американсько-російських переговорів у Ванкувері. Там, як відомо, президент Билл Клінтом закликав Україну, Білорусь і Казахстан стати без'ядерними державами. Новим пропагандивним антиукраїнським кроком Росія пробує відвернути увагу світу від чіткого наставлення України в цьому питанні. Провідні українські юристи, базуючись на міжнародних правних нормах, заявили, що приєднуватися до договору Старт — І є тільки правом, а не обов'язком України. Республіка не може зв'язувати себе договорами всупереч інтересам власної безпеки.

Тим часом Захід продовжує свою немудру політику підтримки „сильної" Росії і не бере до уваги, що Україна чекає від провідних західніх держав гарантій безпеки, а також фінансової допомоги, потрібної для демонтування ядерної зброї.

У СВІТІ

НОВИЙ ФРАНЦУЗЬКИЙ прем'єр Едуард Баллядюр провів перше засідання свого кабінету у присутності президента Франсуа Міттерана. Е. Баллядюр підкреслив прагнення нового уряду „оздоровити економіку, вивести з підпорядкування уряду національний банк Франції і почати приватизацію ряду державних підприємств". Так почався період „співіснування" президента-соціяліста і правоцентристського уряду. Як вважають коментатори, незважаючи на поважний вік президента і його хворобу (Міттеранові 76 років і в нього рак простати), цей процес буде нелегким. Про це заявив міністер бюджету і представник уряду Ніколя Саркозі. За словами Н. Саркозі, виступ президента на засіданні кабінету був досить коротким, а загальна атмосфера „дещо напружена".

УГОДА ПРО ПЕРЕМИР'Я між сербами і хорватами на півдні Хорватії, оголошена у понеділок, 5-го квітня, була порушена за кілька годин після того, як вступила в силу. Угода була підписана на тиждень, щоб обидві сторони могли забрати тіла вбитих на місцях боїв, а також обмінятя полонених. Перед тим як заявити про провал переговорів про мир і самого перемир'я, хорватська сторона повідомила, що при обміні полонених серби відмовляються в першу чергу звільняти тих, кого представники Червоного Хреста вважають пораненими. У понеділок хорвати повідомили, що себська артилерія відновила обстріли хорватських позицій. Представник ООН в районі повідомив, що ще не має даних, яка зі сторін першою порушила перемир'я.

КИТАЙСЬКИЙ УРЯД „не змінить політики щодо Гонг-Конгу", заявив прем'єр Державної ради комуністичного Китаю Лі Пен. Експерти разом з китайськими офіційними особами обговорюють проблему „забезпечення плавного переходу влади" в Гонг-Конгу, який в 1997 році повинен перейти до комуністичного Китаю і стати Сянганським особливим адміністративним районом КНР. Голова Китайської Народної Республіки, генеральний секретар ЦК КПК Цзян Цземінь запевнив, що в будь-якому випадку Китай буде проводити концепцію „одна країна — дві системи", яка передбачає збереження в Гонг-Конгу капіталізму протягом „50, а може і 100 років".

Адвокати терористів спростовують заяву Г. Мубарака

Ню Йорк. — Відомий нюйоркський адвокат Вілліям Канстлер, який є одним зі захисників осіб, що, як виглядає, причетні до організації вибуху в Манґеттені, заявив, що на потенційних присяжних майбутнього судового процесу заздалегідь застососується тиск з метою вплинути на їхній присуд.

Підставою для виступу В. Канстлера послужила заява єгипетського президента Госні Мубарака. Під час перебування в Лондоні перед візитою до З'єднаних Стейтів Г. Мубарак повідомив, що затриманий єгипетськими органами безпеки Махмуд Абугаліма, який втік зі ЗСА відразу після вибуху у Світовому торговельному центрі, на допитах відкрив багато подробиць своєї терористичної діяльности. Абугаліма є одним зі шести арештованих у справі щодо вибуху. Після декількох днів, проведених під охороною в Єгипті, Абугаліму було повернуто до Ню Йорку і передано в руки слідчих органів. Як стверджує єгипетський президент, зі свідчень Абугаліми випливає, що група терористів, яка діяла в Ню Йорку і Ню Джерзі, мала тісні організаційні зв'язки з рухом ісламських екстремістів.

Тим часом В. Канстлер вважає, що заява Г. Мубарака базується не на добровільному свідченні Абугаліми, а на бажання єгипетського президента заручитися новими ґарантіями Вашінґтону в ділянці фінансової і воєнної допомоги. Ще раніше Канстлер висловив певність, що всі свідчення Абугаліми в Єгипті було одержано з допомогою тортурування і тому їх не можна брати поважно. З об'єктивних інформаційних джерел відомо, що єгипетські власті справді практикують тортурування на допитах осіб, причетних до тероризму. Згідно з американськими законами, одержані в такий спосіб свідчення не можуть бути використані проти підсудного. Канстлер звинувачує американські слідчі органи в тому, що вони намагаються створити атмосферу, яка буде діяти на їхню користь".

В АМЕРИЦІ

БІЛИЙ ДІМ повідомив засоби масової інформації про те, що у понеділок, 5-го квітня, зажадав відходу зі становища керівника Ради побудови Американського меморіяльного музею голокосту. Гарві Маєргофф дістав доручення залишити свій пост з 1-го травня, тому, що він є республіканцем, якого на це становище призначив колишній президент Роналд Реґен. Таке саме доручення отримав також і його заступник — також республіканець Вілліям Ловенберґ.

В ОСТАННІХ ДНЯХ березня, точніше від 21-го до 31-го, продаж автомобілів домашнього виробу збільшився на 11.9 відсотка. Точних причин цього звороту ніхто не подає. Одначе коли взяти під увагу статистику, то можна завважити, що вироби таких автомобільних фірм, як Форд і Крайслер втішаються великим попитом на американському ринку.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВЧЕНИЙ Дейвид Сновбейкер, коментуючи у радіопрограмах „Голосу Америки" економічну ситуацію в Україні заявив: „В Україні економічні реформи мають більше шансів на успіх, ніж в Росії та деяких інших республіках завдяки її політичній ситуації". Він також підкреслив, що в Україні нема небезпечних етнічних конфліктів і для них не має підстав. На думку вченого, Україна має багаті природні багатства, її населення відзначається високим рівнем освіти, а в сусідстві є держави Східньої Европи, які можуть стати її головними торговельними партнерами.

„ПРИЙДІТЬ, ПОДИВІТЬСЯ: ХРИСТОС ВОСКРЕС!"

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Прийдіть, подивіться на місце, де знаходився Він!" (Матв. 28:6).

Христос воскрес!

Улюблені в Христі брати та сестри в Україні та на чужині!

Вітаємо вас із світлим Великоднем і бажаємо вам багато радости і рясних Божих благословень під час святкування великого свята: Христового Воскресіння, першими свідками якого були Божі анголи, показуючи на порожній гріб.

Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа незвичайно важливе для нас, бо воно є запорукою нашого воскресіння, але наша віра в Його воскресіння не є сліпа, бо вона побудована на непохитних доказах. Христова смерть і воскресіння не були припадкові, але сплянованi Богом Отцем ще перед закладинами світу, провіщені Божими пророками багато віків наперед і докладно збулися на Христі за Святим Писанням. Тому жива віра християнина стає йому певним знанням і він сміливо каже: „Бо знаю, в Кого я повірив і впевнився, що Він має силу заховати на той день заставу мою" (2 Тим. 1:12).

Своїм закликом — „Підійдіть, подивіться!" — небесні посланці вказали на унікальний факт Христового Воскресіння в новому, нетлінному і безсмертному тілі — не лише на порожній гріб, але й на порожні, просякнуті пахучою оливою пасма полотна, якими щільно завинули Його тіло під час поховання. Коли апостол Петро ввійшов до гробу й поглянув, він почав думати й виводити теорії, в який спосіб Христове тіло можна було вийняти, не нарушивши форми пасем полотна. Але коли ап. Іван увійшов до гробу, він поглянув і повірив, що Христос дійсно воскрес у новому духовному виді тіла, проникнувши через пасма полотна й не нарушивши їх.

У цьому нетлінному тілі Господь Ісус Христос з'явився жінкам при гробі, ап. Петрові в Галилеї, враз став перед апостолами в замкненій кімнаті в Єрусалимі, показав Свої рани невірному ап. Хомі, розмовляв з двома учнями в дорозі й зник перед ними в Еммаусі, приготував сніданок учням біля Тиверіядського озера, показувався більше як п'ятиста вірним на протязі сорока днів і вознісся на небо, щоб засісти по правиці Величности, як наш Заступник перед Отцем, і щоб бути ублаганням не лише за наші гріхи, але й за гріхи всього світу.

У цьому воскреслому й прославленому тілі Господь Ісус Христос з'явився первомученикові Степанові під час каменування, навернув до Себе Савла на дорозі біля Дамаску, об'явився ап. Іванові на острові Патмосі й покликав нас із наших гріхових доріг життя до Бога, бо Він є всюдиприсутній, всемогутній "і всезнаючий Господь, Який і вчора, і сьогодні, і навіки Той Самий" — незмінний наш Бог (Євр. 13:8).

У цьому славному тілі Господь Ісус Христос прийде по Свою Церкву, як Сам сказав „А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я — були й ви" (Ів. 14:3). Безбожники зневажливо відкидають ці блаженні слова нашого Спасителя, але віруючі в Нього приймають їх глибоко до свого серця, бо це є святі слова, якими Бог „навчає нас, щоб ми, відцуравшись безбожности та світських пожадливостей, жили помірковано та праведно, і побожно в теперішнім віці, і чекали блаженної надії та з'явлення слави великого Бога й Спаса нашого Ісуса Христа" (Тит 2:12-13).

Найпевнішим доказом і запорукою воскресіння нашого тіла на подобу тіла Христового є наше духовне воскресіння уже тепер в цьому житті, як каже Святе Письмо: „І нас, що мертві були через гріхи, оживив разом із Христом, — спасені ви ласкою, — і разом із Ним воскресив" (Еф. 2:5-6) до нового, святого, чесного, чистого, високоморального, духовного життя.

У цей день Великодня, у день великої і славної перемоги Правди над неправдою, Світла над темрявою, Життя над смертю, від щирого серця подякуймо Богові за воскресіння України, за скинення кайдан довголітньої неволі, за вимріяну волю, і ревно молімося за духовне воскресіння українського народу, щоб серед нього не було ні одного безбожника й беззаконника, бо „праведність підіймає народ, а беззаконня — то сором народів" (Прип. 14:34). Молімося щиро, щоб український народ пізнав правду Божу, яка єдина робить кожну людину вільною від гріхів й пороків, яка веде людину на дорогу святого, чистого й чесного життя, щоб наш народ міг жити в спокої, злагоді, добробуту, щасті й блаженстві під покровом і благословенням Всемогутнього на многії літа на своїй рідній, Богом даній землі. „Блаженний народ, що йому так ведеться, блаженний народ, що Господь — йому Бог!" (Псал. 144:15).

Хай Господь Ісус Христос поблагословить вас і збереже вас неповинними на день Свого другого приходу! Нехай Він наповнить ваші серця досконалою радістю, радістю воскресіння, що Ісус Христос воістину воскрес!

З любов'ю, ваші в Христі брати й слуги. —

Пастор Володимир Домашовець — голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства
Пастор Олекса Р. Гарбузюк — президент емерит і старший пресвітер
Пастор Йосафат Іваськів — генеральний секретар

Великдень, 1993 року Божого.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434 0237 (201) 434 0807 (201) 434 3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Христос Воскрес!

Рік-у-рік приходиться висловлювати жаль, що в Українській Католицькій Церкві в Америці заведено для різних епархій різний календар — для одних Юліянський, для інших Григоріянський. Це внеможливило святкувати разом із православними і тепер, коли стала вільною Україна і широко відчинила ворота всіх святинь — разом із земляками в Україні. І рік-у-рік приходиться звертати увагу, що насправді це суща дрібниця, бо не в календарі суть святкування, а в молитовному настрої та у розумінні чудової символіки, якою сповиті два найбільші свята в році — Різдва Христового і Воскресення Христового. Ще не так давно, як далеко пам'ять сягає, люди у великодній час поздоровляли один одного: „Христос Воскрес — воскресне Україна!" Це була тоді, ще кілька років тому, утопія. Сталося чудо — утопія стала дійсністю.

Різдво Христове й Воскресення Христове — суперничать за першенство у щорічному святкуванні. Кожне з цих свят сповите чудовою символікою. Коли на Різдво зірка на небі сповіщає народини Месії — на Великдень дзвони в усіх церквах тріюмфально кличуть „Христос Воскрес"! Кожне з цих свят має свій питомий чар. Різдво в Україні пов'язане з лютою зимою. Але в Єрусалимі та в країнах Південної Америки — замість ялинки — беруть пальми. А Великдень завжди припадає на весну, коли все розквітає, дармащо вже було таке, що в Америці, де завжди все можливе, падав сніг. У цьому році всі думки українських людей, американських громадян, линуть в Україну. Кожні великі свята, не тільки на Свят-Вечір, але й на Великдень пов'язані з бажаннями.

За старим звичаєм вірні, вийшовши з церкви, христосуються та один одному бажають усіх благ. У цьому році треба бажати, щоб збереглася і закріпилася молода українська держава. Найбільшим лихом в Україні не є криза економіки, а вдача українська, яка не розуміє, що передумовою збереження та закріплення державности є згода, є єдиний фронт усіх, які називають себе українцями і яким остогидло бути „молодшим братом старшого брата". Ми не можемо протиставити російському імперіялізмові збройну силу, бо Росія належить до наймогутніших країн світу. Найкраща зброя, яку можна використати проти будь-чиїх зазіхань — це єдність народу.

Свято Воскресення Христового припадає завжди на неділю. Тому мудрі американські плянувальники не вставили Великодня між так звані леґальні свята, а вставили Велику П'ятницю. Таким чином працюючі люди мають „триденний кінець тижня", — залишаючи вірним Української Католицької чи Православної Церкви право продовжити це велике свято на понеділок і вівторок. Це в теорії, бо в дійсності світ такий, що люди мусять працювати і мусять рахуватися з днями заробіткової праці, із школою для дітей, із буденними турботами. Тому у Велику П'ятницю йдуть, хто може, до церкви поцілувати Плащаницю і слухати, як у церкві калатає калатало. Аж дзвін сповістить, що скінчився Великий Піст і настало святкування чуда-чудес, коли Христос смертю смерть подолав і відвалив камінь, який вів до його могили.

Відкиньмо бодай на ті короткі дні Великоднього святкування наші журби і смутки і радіймо, що Христос Воскрес та здійснилася ще недавня утопійна мрія — воскресіння України.

Н. Н.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Для всього християнського світу Христове Воскресіння — це свято духової обнови, великої віри і надії на краще майбутнє. У взаємнім привітанні Христос „Воскрес! — Воістину Воскрес!" чується радість перемоги життя над смертю, перемоги правди над неправдою.

Дві тисячі літ доходить, як Богоматір оплакувала страсти свого улюбленого Сина. Її чуле материнське серце ранилося всіма ранами розп'ятого Христа. Не покидала Вона Його в часі страстей ані до смерти. Разом з нею побожні жінки Мироносиці глибоко переживали цілу подію бичування мук і ганебної смерти Великого Учителя. Смуток і розпач гнітили їх душі, але в них віра не заламалася. З великої відданости і любови вони завчасу придбали пахощів і мира, щоб востаннє натерти замучене тіло Христа. Удосвіта поспішили до гробу. Дорогою турбувались, чи вдасться їм відвалити тяжкий камінь з гробу. На їх велике здивування вони застали камінь відвалений і гріб опорожнений. Ангел при гробі їм першим сповістив — „Розп'ятий Ісус Назарянин воскрес!". Воскреслий Христос сам явився їм і сказав: „Ідіть і повідоміть братів моїх".

Тими словами Христос покликав жінок до апостольської праці.

Жінки Мироносиці вірили в Христа, перейнялися Його наукою і відважно ширили її. За ними пішли інші жінки. Їхні доми стали сильними кріпостями християнства. Жінки були апостолами нової віри і радо йшли на муки, бо знали, що муки і смерть не є остаточним кінцем. Сам Христос своїм воскресінням вказав на вічність життя.

Воскресіння Христа — це воскресіння великого ідеалу. Христос за той ідеал страждав, був катований і помер. Та наперекір усім побіда прийшла. Український народ має перед собою свій державницький ідеал. Тільки його страсти ще не скінчені. Він ще далі несе тяжкий хрест на свою Голгофту.

Українські жінки, так як Мироносиці за часів Христа покликані до місійної праці за той великий ідеал, за який Україна страждає. Коли українська жінка зрозуміє силу, перейметься справами свого народу до глибини душі, увірить у потребу непереможного змагання за правду, створить у своїм домі кріпость українства, і ту ж саму місію понесе вперто і відважно поза свій дім у ширше громадянство, то зблизить час українського воскресіння. А те воскресіння прийде так як по темній ночі приходить ясний день.

Високий ідеал все вимагає впертої і безперервної праці, вимагає великої віри і коштовних жертв. Нехай малі хвилеві невдачі не зневірюють. Невдача ще не є остаточним кінцем. Бо ж хіба Христос не страждав, не був катований, не помер ганебною смертю на хресті? І чи не воскрес Він смертю у великій Славі? Чи не доказав Він, що великий ідеал ніколи не вмирає? Не вмре й український ідеал незважаючи на всі тортури.

Українська жінка як добра християнка, як матір, дружина, сестра і подруга покликана служити своєму народові. Покликана закріплювати віру в знеможені серця — цих, хто змагається за волю України. Покликана злагіднювати ворожнечу між своїми і гоїти рани національного організму. Покликана вкласти свій материнський дух і жіночої душі та розум в життя української спільноти.

Хай українська жінка відчує Господні слова — „Воскресний день, і просвітімся святом і один одного обнімім", і так промовмо: „Христос воскрес із мертвих, смертію смерть здолав, і тим що в гробах життя дарував!".

Володимир Барагура

СТІЙКА ПРИ БОЖОМУ ГРОБІ

(Спогад із гімназійних часів в 1920-их років)

Ще не прогули в моїй свідомості співи коляд, колядок, щедрівок і ґрендзівок Різдва Христового й Нового Року, як уже в моїй уяві вчувався гомін великодніх дзвонів, вистріли з „ключів" і „мортир" та ввижалися кольористі хороводи, гаївки на цвинтарі коло старовинної яворівської „Гірної" церкви та її дзвиницітвердині.

Нетерпеливо ждали ми, учні, гімназії, приходу Воскресіння Христового. Час поміж циклем зимових свят і Великоднем минав швидко. Але, щоб зазнати радощів великоднього празника, треба було відректися багатьох приємностей і здобутися на самозаперечення й покуту.

Передусім — піст. Був він у наші гімназійні часи строгий. Тричі в тиждень — в понеділки, середи й п'ятниці без м'яса, молока, яєць, лакоминок, зате капуста, селедці, „тріски" з маком, олія з цибулею, печена картопля. Але на найбільше й найтяжче самозаперечення треба було спромогтися під час реколекцій, які попереджували найтяжчу пробу — передвеликодню Сповідь.

Під час реколекцій були строго заборонені гри й забави на гімназійному майдані, зокрема копаний м'яч і „кічка", а до цього найбільше кортіло. На годину перед початком реколекцій ми поодинці сходилися на просторій площі, скриваючися за старезними липами. Приносили ми з собою м'ячі, м'ячики, палестри з держаків маминих мітел і щіток, щоб підбивати ними „палянта", чи „кічку". Крадькома входили ми зі сходів на майдан і пробували щастя. У цю пору дижурних професорів не було, директор, звичайно, дрімав після обіду, отже можна було потихеньку забавлятися. Але темпераменти швидко спалахували, починалися чимраз голосніші суперечки, сварки, вибухи сміху. Незабаром відкривалося вікно з директорського помешкання і з'являлася голова пані директорової, яка завжди співчувала учням, бо два її сини були нашими колегами. Вона клала палець впоперек уст, щоб показати ним — „цитьте, втихомиріться, пан директор спить". Але лиш дехто зауважував осторогу, а втихомирююче циткання „ш-ш-ш", чи „тихо-ша" небагато помагало.

У дверях з'являлася грізна постать директора і лунав його гострий поклик: — „Тихо! Як смієте забавлятися й галасувати в реколекційний час. З книги розпоряджень знаєте, що строго заборонено всякі ігри й забави на гімназійному майдані. Віддати негайно всі м'ячі, палестри, покотила!"

З жалем здавали ми тяжко здобуті дрючки з маминих мітел і щіток. Але це була тільки частина відречення й покути за заподіяні гріхи.

• • •

На реколекціях отець катехит, чи запрошений місіонер-проповідник розтрясав грішні учнівські душі. Нам здавалося, що наші сумління забруднені й заплямовані проступками так що ні одного ясного місця на них не залишилося.

Найгірше було зі Сповіддю. Зокрема ніхто з нас не хотів попасти до отця катехита, бо він пізнавав кожного по голосі, навіть у закритій сповідальниці. Спеціяльно тяжко приходилося учням від 5-ої кляси вгору, бо отець-катехит застерігав собі, щоб усі старші річники сповідалися в нього.

Ситуація була складна й клопітлива. Треба було лявірувати так, щоб при Сповіді, замість сказати святу правду, не нагрішити додатково свідомою, чи вигаданою, хай і „білою" неправдою. Слизьким ґрунтом при Сповіді були взаємини з дівчатами. Перше питання, яке ставив отець-катехит старшому учневі було: „А ти, кавалеру, не куштував яблука з забороненого дерева?" Хто мав чисту совість, встидався признатися до своєї невинности, незайманости, дівичости, бо, ану ж, отець—катехит подумає: „Якийсь оферма!" У такій ситуації грішник мимрив щось під носом і сповідник мав підставу сумніватися в правдивості й щирості визнання...

Гірше було, коли учень справді переступив заповідь і „скочив у гречку". Не признатися — подвійний гріх і Сповідь неважна, признатися — біда, бо сповідник засипав тоді грішника питаннями мов із кулемета: а з ким, а де, а коли, а скільки разів, а як. Перелесник вився як в'юн, врешті, червоний мов рак із окропу, відходив від сповідальниці відмовляти довгу й тяжку покутту.

Дівчатам теж приходилося сутужно. Перше питання отця катехита було: „Чи знаєш мого сина?" Як відповідь була „ні", то отець сердився: „Якто, не знаєш мого сина? Адже всі його знають!" Коли ж відповідь була „так", не давав розгрішення...

Наш клясний провідник і витівник Зердик нахвалювався, що раз при Сповіді отець катехит спитав його про райське яблуко, а він із покаянним жалем відповів: „Та як я мав його вкусити, коли жадна Ева мені його не офірувала"...

Зердик твердив, що тільки тайна Сповіди оберегла його, що не „вилетів із гімназії на чотири вітри". Хоч Зердик торжественно божився в правді своїх слів, то чи можна було вірити цьому вертихвостові? Адже він часто розминався з правдою...

Але врешті всі якось щасливо відбували Сповідь і відмовляли покуту. Завжди знаходилися „рецидівісти", що не могли без гріха прожити від сповіді до св. Причастя й ходили до „поправки".

Св. Евхаристію приймали ми врочисто на ранній Службі Божій, зарезервованій виключно для гімназії. Триста учнів ставали навколішки обабіч головної церковної лави, складали на грудях набожно схрещені руки й приймали з тремтливим серцем Тіло і Кров Спасителя.

Продовження буде.

Лідія Орел,
Київ

ЯЙЦЕ У ВІРУВАННЯХ ТА ОБРЯДАХ

Що у моїм городчику горішки трясуться,
Дала би вам по писанці —
Кури не несуться.
Дала би вам по писанці —
Кури не несуться.
Дала би вам по писанці
Ще й по писаночці,
Не несли мені кури —
Вибачейте, хлопці.
(Коломийка)

Культ фарбованого яйця ще в сиву давнину був відомий народам Европи та Азії. Проте, найбільше розписували яйця слов'яни та народи, які межували з ними. Вірячи у животворну силу фарбованого яйця, наші предки клали керамічні писанки у домовину покійникам.

Знайомлячись з колекціями українських давніх писанок, які зберігаються в музеях України і за її межами, з сучасними писанками, ми бачимо, що орнаментальні мотиви писанок перегукуються з узорами вишивок, килимів, настінних розписів тощо. Зібрати всі орнаменти писанок як і вишивок, як наших пісень не вдалося нікому.

Найчастіше на писанках ми бачимо небесні світила (народні назви: „ружі", „зірки", „чумацький шлях"), рослинний світ („дубове, кленове, яворове, калинове листя", „косиці", „сосонки"), тваринний світ („коні", „олені", „півень", „баранячі роги", „гусячі шийки", „вовчі зуби"). По всій Україні на писанці зображували „безкінечник" символ безкінечности світу).

Із прийняттям християнства почали розписувати „хрести", „церковці", „сорокаклинець". Останню писанку у деяких районах України виготовляли на Сорок Святих (22-го березня). За народними віруваннями ця писанка мала Сорок Милостинь і Святий Дух. Всі повір'я й обряди пов'язані з крашанками та писанками за народним хліборобським і церковним календарем припадають на весну. І це не випадково. До 1700 року Новий рік починався у березні, Великдень також буває не пізніше березня і не пізніше першої половини травня.

Червоне яйце — символ пробудження природи, символ Воскресіння Христа. Є багато легенд про фарбоване червоне яйце. Крашанками бавився Ісус Христос, як був маленький. Крашанками сповістили людей про те, що Воскрес Христос. Тисячолітня культура писанкарства на Україні створила велику кількість повір'їв, звичаїв, обрядів, пов'язаних з виготовленням та використанням писанок.

По всій Україні починали розписувати писанки у Великий Піст, виготовляли їх багато. Подібно, як і розписували хати, скрині, глиняний посуд, писанки і виготовляли жінки або дівчата. У селі виділялися кращі майстрині, яким, бувало, за плату замовляли писанки.

Пізніше до Великодня писанки виготовляли також монастирі, і їх можна було купити на ярмарках. Вживали прицьому не тільки рослинні барвники, майже всі ті, якими фарбували тканини. Анілінові фарби використовувати вважалось за гріх. Гама кольорів була невеликою — це в основному червоний, коричневий та жовтий кольори. Пізніше з'явилися чорний, зелений та синій.

Перед початком роботи писанкарка читала молитву, а то вдавалась і до замовлень. Наприклад, на Полтавщині для миття яєць і розведення фарби брали тільки снігову воду. Несли її додому не оглядаючись, ні з ким не вітаючись.

Їли крашанку на Юрія (23-го квітня), коли йшли вперше оглядати озимину в поле, збирати юріївську росу. Розстеляли на зеленому житі білу скатертину, клали крашанки, пироги, частувались. Шкаралупи яєць закопували в землю (на добрий урожай), клали крашанки в жито, як їх не було видно цього дня, то треба сподіватись доброго врожаю.

Цього дня вигоняли вперше нашу худобу. На роги худобі одягали освячені вінки з дубового листя, а пастухам давали на гостинець крашанки. Варили крашанки у Чистий Четвер.

Крашанки і писанки відомі по всій Україні. Крім загальноукраїнських рис їх виготовлення та вживання має і реґіональні особливості.

На перший день Великодня розговляються освяченими стравами. Для цього у спеціяльних кошиках, коробках, ночовках несуть писанки, ковбаси, сало, сіль, хрін, прикріплений гарним рушником, несуть святити в церкву. За народним повір'ям, хто простоїть в церкві всю Утреню і Обідню з писанкою чи крашанкою в кишені, для того буде щасливий рік.

Після Великодньої Літургії люди христосаються і обмінюються прицьому освяченими крашанками чи писанками. Не брати їх, означає образити того, хто дає. Починають розговлятись з свяченого яйця, часто розділяють його на скільки частин, скільки членів цієї родини, потім їдять паску і решту страв.

Був такий звичай, освячені крашанки чи писанки клали у миску з водою. Першою вмивалась, якщо була дівчина на виданні, а потім всі решта. Шкаралупа від освячених

(Закінчення на стор. 7-ій)

Катря Гуцал

Співайте всі!

Співайте всі: Христос Воскрес!
Грудьми і серцем гідним.
Оновлені — повні чудес, —
Стрічаймо наш Великдень!

Співайте всі: Він з гробу став,
Щоб воля закріпилась,
Цю Волю — Христос нам післав,
Голгофта вже скінчилась!

Співайте всі: Христос Воскрес!
З чистесеньким сумлінням:
Вдячним молінням до небес —
За чудо — Воскресіння!

Міннеаполіс, березень 1993 р.

Ольга Ісаєвич,
Львів

Знову про „Сейбр-Світло"

II

Зустріч з Тамарою Ґелло, яка працює в Українській Інформаційній Службі, була позаплановою, але не менш корисною. Т. Ґелло, виявляється співпрацює з Бібліотекою Конґресу і може одержувати від неї дублетну літературу. Це власне те, за чим ми шукали, а Т. Ґелло шукала шляхів відправки книжок в Україну. Нам легко було домовитися про шляхи співпраці.

З Фондом ЗСА—Україна, який очолює Надя Меккенел, ми вже раніше розпочали співпрацю над забезпеченням книжками створеного в Києві заходами цієї організації Інституту політології Пилипа Орлика. Питання подальшої співпраці, шляхи здобування фінансування були основними предметами нашої дискусії.

На наступну зустріч нам довелося їхати досить далеко до сусіднього містечка Александрія, де нас дуже доброзичливо зустрів виконавчий директор Центру фондів Беррі Нікелсберґ. Мене здивувало, що людина, яка перший раз чула про тяжку ситуацію в Україні, переймилася її проблемами. Він пообіцяв спеціяльно приїхати до нас до Кембріджу, щоб познайомити з методами здобування фондів на такі програми як наша, дати необхідні інформації та допомогти в контактах з потрібними людьми і організаціями. І дійсно, докладно в обіцяний час і день він прибув до офісу фонду „Сейбр" з спеціяльно для нас підібраними матеріялами і порадами. Ми мали дуже конструктивну бесіду і домовленість про дальшу допомогу нашій програмі.

Цікаво було довідатися, що існує в Америці така організація, як Національний центр рад директорів неприбуткових організацій. Він обслуговує понад тисячу таких організацій. Виявляється, що це ціла наука, як ефективно проводити роботу таких організацій як наша, змобілізувати, заохотити до роботи членів Ради директорів. Матеріяли і поради, які ми одержали від віцепрезидента цієї установи Леррі Слесінджера будуть дуже корисними для подальшої нашої роботи.

Вразила мене зустріч із Линдел Ґрей, вашінґтонською представницею Американського університету в Болгарії. По-науковому, методично, вона організувала справу коштів на діяльність свого університету. Зібрані великі суми дають можливість закуповувати найновіші книжки і обладнання, запрошувати іноземних професорів, завдяки чому молоді болгари здобувають сучасну освіту не виїжджаючи за кордон. Шкода, що ми не маємо такого університету, а ще більше жаль, що не має такої людини, яка б працювала так цілеспрямовано і так систематично, охопила б всі можливі джерела фінансової допомоги для конкретних програм в Україні.

Програма перебування у Вашінґтоні була дуже напружена, але і не менш корисна і цікава. З вдячністю думаю про організаторів нашої програми у Вашінґтоні і з особливим теплом згадую Марту Перейму. Тільки завдяки її організованості, швидкості змогли відбутися всі ці зустрічі, а її послідовність і знання справи надали їм ділового характеру. Встигла М. Перейма показати мені ще й українське посольство, пам'ятники Лінкольнові і Шевченкові та інші цікавинки Вашінґтону.

Незабаром новий вантаж книжок буде відправлений в Україну. Ліда Білоус, координатор Української програми, збирає і описує нові надходження, веде широку кореспонденцію і переговори з жертводавцями. Минулого року ми одержали три транспорти книжок. Більше третини з них мали призначення: інститутам, бібліотекам, школам та іншим установам. Сам Фонд „Сейбр-Світло" розповсюдив 85,000 книжок в 21-ну область України. Зростає кількість адресатів, а ще більше зростають потреби, які, на жаль, Фонд „Сейбр-Світло" не може задовільнити. Фахівці, науковці, медичні центри, цілі інститути звертаються за допомогою дістати літературу, що її вони не можуть придбати через брак валюти. Україні просто необхідна ціленапрямлена програма наукової допомоги.

Великим попитом користуються підручники англійської мови. Фонд передав комплекти книжок від найнижчого до найвищого рівня 70-ом школам у різних кінцях України. Але ще більше шкіл чекають в черзі на нову посилку книжок. Ці підручники передані також у педагогічні та методичні центри і можуть служити як зразок підручника для учнів та методик для вчителів.

У Львові чекають справи і нові проблеми. Від'їжджаю з надією на дальшу співпрацю і допомогу, а також із щирою вдячністю всім, з ким довелося співпрацювати і зустрічатися тут в Америці.

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Українська Спортова Централя Америки і Канади

з нагоди великого празника

Воскресіння Христового

щиро вітає усі діючі українські спортові осередки в діяспорі й Україні!

З великою вдячністю, вітаємо усіх щирих жертводавців на ФОНДИ: „Відродження спорту в Україні" і надзвичайний Стипендійний фонд ОКСАНИ БАЮЛ".

Христос Воскрес! Воскресла Україна!

Управа УСЦАК

Українцям у цілому світі щирий Великодній привіт

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

пересилає

Президія Фундації Приятелів Енциклопедії України

6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747

З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ

Воскресення Христового

— вітаємо —

весь спортовий Актив Товариства, усіх Членів, Прихильників „Чорноморської Січі" і Спортові Централі УСЦАК, УСЦАК-Схід, Братні спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному Світі та в Україні із щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

Управи Українського Спортово-Виховного Товариства „Чорноморська Січ" і Січової Фундації, Інк., Нюарк, Н. Дж.

Із світлим празником ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Ієрархам Українських Церков, Головному Пластовому Проводові, Краєвим Пластовим Проводам в діяспорі та Україні, усім пластункам і пластунам, родині, приятелям і знайомим

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ ДОБРА, ЩАСТЯ, РАДОСТИ І БОЖИХ ЛАСК

пл. сен. Любомир Романків

Голова ГПРади

Христос Воскрес! Воскресла Україна!

Щирі Побажання з нагоди Празника Воскресіння Христового

шлють

Пластовим Проводам, Виховникам, усім пластункам і пластунам та приятелям Пласту

Христос Воскрес!

Головна Пластова Булава

Головна Пластова Рада

Христос Воскрес!

Із світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття

бажає Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Джерзі Сіті

SELF-RELIANCE FEDERAL CREDIT UNION
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Із світлим празником Воскресення Христового

пересилають щиросердечний привіт

Українському Народові в Вільній Україні, усім Центральним Організаціям та їхнім Відділам — членам ЗУАДК, добродіям і усім Жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК та мирних і радісних

Свят Великодня.

Екзекутива і Дирекційна Рада Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

United Ukrainian American Relief Committee

1319 West Lindley Avenue
Philadelphia, PA 19141
Tel.: (215) 455-3774. Fax (215) 455-0540

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку

усім Уділовцям, Установам і Організаціям, які мають у УНДомі свої постійні домівки, всім, що користуються із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого ресторану та Клюбу „Лис Микита" і всій Українській Громаді Ню Йорку

— бажає —

Веселих Свят ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

140-142 Second Ave., New York, N.Y. (212) 529-6287

З нагоди великого празника Христового Воскресення

Президія СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

вітає

українську спільноту в діяспорі та український народ в Україні, Ієрархів українських церков, проводи релігійних, політичних, наукових та суспільно-громадських організацій та установ.

Нехай Світле Воскресення Христове наповняє нас радістю з нагоди релігійного і національного воскресення України як держави й заохочує нас усіх до праці над закріпленням її на віки вічні.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Президію Секретаріяту СКВУ:

ЮРІЙ ШИМКО, президент — д-р ВАСИЛЬ ВЕРИГА, генеральний секретар

Христос Воскрес!

CHRIST IS RISEN!

Christ is risen, and Angels rejoice. Christ is risen, and life reigneth. Christ is risen, and not one dead remaineth in the grave. For Christ, who rose from the dead, has become the leader and reviver of those who have fallen asleep. To Him be glory and dominion unto ages of ages. Amen.

On behalf of the Ukrainian Orthodox Church of St. Volodymyr in New York, we extend to you and your family heartfelt wishes for a Happy Easter. May the Risen Lord bless you and keep you all!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

До участи у всіх Богослуженнях запрошуємо все віруюче громадянство. Просимо незабути про Великодній дар на потреби нашої святині.

1993 Р. Б.

Радісних, Щасливих Свят ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Шановним Гостям, Співпрацівникам і всім Членам УНСоюзу

— бажає —

Управа Союзівки

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ в НЮ ЙОРКУ

з нагоди

ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

щиро вітає своїх Членів, Українську Громаду, а зокрема Пластові Проводи, Управу Пластприяту, всіх Фундаторів, Добродіїв та Жертводавців.

Христос Воскрес!

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ в НЮ ЙОРКУ

Адреса: Plast Foundation, Inc., 144 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Христос Воскрес!

Вп. Членам та всій Українській Громаді

щирі побажання

Радісних і Щасливих Свят ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

пересилає

Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в Нюарку, Н. Дж.

734 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106
(201) 373-7839

З нагоди Радісного Празника ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

ВП. Членам і всій Українській Громаді пересилає найсердечніші побажання

Веселих та Щасливих Свят!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ „САМОПОМІЧ" в Пассейку

229 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055 Tel.: (201) 473-5965

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

ВІТАЄ ЩИРИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

2 East 79th Street • New York, N.Y. 10021 • (212) 288-8660

Управа Оселі ОДВУ ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.

бажає

своїм сусідам, гостям, прихильникам, членам ОДВУ, їхнім родинам і братнім організаціям

радісних свят ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ! ХРИСТОС ВОСКРЕС!

UKRAINIAN HOMESTEAD

1230 Beaver Run Dr., Lehighton, Pa 18235
Tel.: (215) 377-4621

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

вітаємо щиро всіх наших Членів та Прихильників бажаємо їм

Веселих Свят! — Христос Воскрес!

та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає

Мейплвуд, Н. Дж. **Евгенія Ратич**

З РАДІСНИМИ СВЯТАМИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— вітаємо —
Родину, Приятелів і Знайомих в Україні і діяспорі.

ХРИСТЯ зі Золотоверхого Києва
ІРЕНА, РОМАН І ВІКТОР ЛАПИЧАКИ

ВЕСЕЛИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ
родині, приятелям і знайомим
бажають

Степан ГУК і Дарина ШОТ з родиною

Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають

Неоніля та Іван ТЕРШАКІВЦІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
родині, приятелям і знайомим
бажає

д-р Володимир БУНЕЦЬКИЙ з родиною
Venice, Florida

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих і щасливих свят Христового Воскресення
всім рідним, приятелям і знайомим в Україні і
в інших країнах світу — бажають —

Катруся й Атанас КОБРИН з дітьми і внуками
Стетен Айленд, Н. Й.

З нагоди Великого Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідним, Приятелям і Знайомим
найкращі побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ пересилають

Оля, Роман і Роман, мол. Кобрин

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим бажають
Степан ГУК, д-р Любомир ДЕМКО
Отто й Іра ІМРЕ,
Роман, Оля, Оксана, Юрко ДЕМКО

Усіх моїх пластових і не-пластових приятелів,
а зокрема усіх приятелів фейлетонів О-КИ
сердечно вітаю зі
Святами Великодня
і кличу радісне
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають

ГАЛИНА І ЛЮБОМИР КУЗЬМИ
та
МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКО

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає

Д-р Евген Грабарчук
з РОДИНОЮ

Всім Членам Головного Уряду,
Головам Округ та Управам Відділів
Українського Народного Союзу
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажають

УЛЯНА і ВОЛОДИМИР
ДЯЧУКИ

З нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажаємо всіх благ
Рідні, Приятелям і Знайомим
Слава й Остап Олесницькі
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
бажають
Люба Лапичак-Лесько
Михаіл Лесько
Мейплвуд, Н. Дж.

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

д-р Остап, Віра, Дора і Аніса
ТЕРШАКІВЦІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
пересилають

д-р Роман і Ольга Граб

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

д-р Ярослав, Оля і Михайло
Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Родині та Знайомим
бажає

Д-р Стефанія Гук з Родиною
С. Орендж, Н. Дж.

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величним і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон, Христя СНИЛИКИ

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають

Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій
ОЛЕСНИЦЬКІ
Мейплевуд, Н. Дж.

Веселих Свят, щастя і здоров'я
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажають

Софія Олесницька
Маруся і Роман Павлишини
з донями **Софійкою і Оленкою**

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ,
ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають

д-р Любомир, Оксана і Роксоляна
КУЗЬМАКИ

Веселих Великодніх Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають

д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко
з дочкою **Маріяною**

Ню Йорк, Н. Й. Форест Гіллс, Н. Й.

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають

Марійка і Василь Тершаківці
з родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
Родині, Знайомим і Приятелям
— бажає —

д-р Евген Степан Грабарчук

Всіх золочівців, приятелів і знайомих
вітає
із празником
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
о. ЛЮБОМИР МУДРИЙ
з родиною

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають

д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА
ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ,
НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇЙ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає

д-р Богдан і Богданна Худьо
з донями Міріям і Ромою

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
всего найкращого
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

д-р Богдан і Роксоляна Галібеї
з дітьми: **Тимошем, Мирославою,**
Олею і Левком

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
висловлюємо щирі побажання
Веселих та Щасливих Свят!

Любов М. і Мирослав Роговські та Тобі
і Нестор зі сином **Данилком**
Великдень 1993 р. Ірвінгтон, Н. Дж.

Д-р МАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА
вітає
СВОЇХ ПАЦІЄНТІВ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ
з Воскресенням Христовим.
Христос Воскрес!

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
щиро бажають

ХРИСТЯ І ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

д-р Юрій і Христя Демидовичі
з дітьми Андрієм і Лесею
Лівінгстон, Н. Дж.

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Веселих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
всім пацієнтам
бажає
CHRYSTYNA SLOSARSKA, D.D.S.
Тел.: (914) 647-4340

Радісних Свят Христового Воскресення
бажає
МИРОН ПИТВАН — менаджер
Since 1914
■ Alignment ■ Brakes ■ Shock Absorbers
WORLD TIRE CO.
1752 Springfield Ave., Maplewood, N.J.
(201) 763-1700
Michelin - Sumitomo - General Tire
MYRON PYTWAN — Manager

З Празником Христового Воскресіння
НАЙДОРОЖЧИМ ДІТЯМ і ВНУКАМ, РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ГОСТЯМ
„КАРПАТІЇ"
Веселих Свят! Христос Воскрес!
бажає
КЛИМЕНТИНА ШЕВЧУК з РОДИНОЮ
Рівнож повідомляю, що відкриття сезону почнеться 1-го липня 1993 року
CARPATHIA HOUSE
P.O. Box 126 ■ Lexington, N.Y. 12452 ■ Tel.: (518)989-6622

Українським Організаціям та Клієнтам, Родині та Знайомим
З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
Наталія Лазірко, дочка Наталка з мужем Василем і донею Іванкою і син Олег з дружиною Ганусею донечкою Христиною і сином Андрійком
OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-3181

Поздоровляю зі святами
всіх своїх
друзів та покупців
— бажаю —
ВЕСЕЛИХ та ЗДОРОВИХ
СВЯТ!
BELLA'S MINI MARKET
Fresh Delicious Cakes and Dairy Products
Delicatessen — International Foods — Grocery Products
109 First Avenue
Between 6th & 7th Street
(212) 982-7893 New York, N.Y. 10003

З світлим празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Знайомим і Клієнтам
власники „ВІЛЛІ РУСАЛКА"
Анна і Мирослав Кушнірі
6307 Park Blvd., Widwood Crest, N.J. 08260
Tel.: Wildwood — 1-609-522-8210
Philadelphia 1-215-725-2639

Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПОКУПЦЯМ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
— бажають —
Родина Ганусей
ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
244 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123
Tel. (215) 627-3093

Христос Воскрес!
З Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітає
родину, приятелів, знайомих і покупців
КРАМНИЦЯ ПОДАРУНКІВ „ФАНТАЗІЯ"
5728 Північ 5-та вул., Філядельфія, Па. 19120
Тел.: (215) 276-4719

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
101 FIRST AVE 212-777-2490
MARYSIA
BEAUTY SALON
European & American Design
For Women & Men
WAXING MANICURE
PEDICURE FACIAL

Христос Воскрес!
Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідні, Знайомим і Покупцям
— бажає —
„УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"
Phone: 374-6446
1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111
Власники
БОГУСЛАВА ГНАТІВ з Родиною

Веселих Свят
Христового
Воскресення
— бажає
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „ТЕМПО"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ
(908) 464-5806
...нема музики без „ТЕМПО"

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Гільдана Зятик
1663 So. 55th Street ■ Tacoma, Wash. 98408
Tel.: (206) 473-7215

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям,
Приятелям і Родині
бажає
МИРОН СТЕБЕЛЬСЬКИЙ з РОДИНОЮ
власник фірми
ДНІПРО С-КА
698 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(908) 862-6455

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Українським Установам, ВШ. Покупцям, Родині і Знайомим
пересилають
ВЛАСНИКИ ПОПУЛЯРНОЇ ФІРМИ М'ЯСНИХ — ХАРЧЕВИХ І ІМПОРТОВАНИХ ПРОДУКТІВ
ТАДЕЙ ПОНОСЬ і ОСИП СИГІДА з РОДИНАМИ
STUYVESANT MEAT MARKET, Inc.
PRIME MEAT • HOMEMADE PRODUCTS
TOBIN WASTLESS & BLOCK HAMS
249 Stuyvesant Avenue, Newark, N.J.
Phone: (201) 373-6271

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Українському Громадянству
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.)
Union, N.J. 07083
(908) 964-4222

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ВСІМ
ПЕТРО ЯРЕМА
LOUIS J. NIGRO — директор
ROBERT BUZZETTA — CPA
Родина ДМИТРИК
FUNERAL HOME
129 East 7th Street, New York, N. Y.
(Between 1st Ave. and Ave. "A")
ORegon 4-2568
Засновано 1906 р.

З Воскресенням Христовим
поздоровляємо
всіх наших теперішніх та будучих
Покупців на новому місці.
Фірма „АРКА"
26 Перша Авеню, ріг 2-ої вул., в Ню Йорку
ARKA CO, 26 First Ave., New York, N.Y. 10009
Phone: (212) 473-3550

STI scope travel inc
Tel. (201) 378-8998. Fax: (201) 378-7903 Toll Free: 1-800-242-7267
1605 Springfield Ave., Maplewood, N.J. 07040
УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!
МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
РОДИНА НАСЕВИЧІВ
N.E. Corner Franklin & Brown Sts.
109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.
DA 9-1844

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Вшановним Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АҐЕНЦІЇ
ЗАСНОВАНОЇ 19.. р.
KTI
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

Шевченкові ідеї стали нашим сумлінням і законом

Історія людства знає великих геніїв духу і науки, які знайшли способи для прогресу в науці і духовно-культурному житті людства і тим визначили нові шляхи та напрямки у цивілізації людини. Серед загальнолюдських геніїв одне з почесних місць займає Тарас Шевченко — людина виняткової індивідуальности, таланту, чистої душі, яка з великої любови до своєї батьківщини показала цілому світові нову форму боротьби за правду без зброї — словом. Слово Тараса Шевченка надзвичайно цінне джерело, яке своїми невидимими ниточками входить до надрів людської душі, перетворюючи сумління і відроджуючи її почуття. Шевченко словом і картиною освічував народ; його ідеї так глибоко вкорінилися в українському народі, що місяць березень кожного року, місяць народження і смерти Шевченка, відзначається як одне з найбільших свят. Люди розділені горами й морями, вірою і політичними переконаннями, але духом об'єднані невмирущим українством, об'єднані почуттям вдячности і пошани, у березні поклоняються своєму „Апостолові свободи", „Батькові нації" Т. Шевченкові. Не знаю, чи серед народів є інший такий приклад, де одна людина могла б так вирішально вплинути на ріст і розвиток народу, як це сталося у випадку Тараса Шевченка.

В суботу, 6-го березня ц. р. „Рідна Школа" і курси українознавства ім. Юрія Липи, що успішно працюють 35 років при Центрі Української Культури в Торонто, зорганізували силами усіх учнів великий концерт в пошану Тараса Шевченка. Концерт проходив за сценарієм „Діти Тарасові", який оформила в основному на творчості Шевченка директор „Рідної Школи" Анна Хридочкіна. Гуманізм Т. Шевченка, вбраний в одежу мистецького слова, який увійшов в композицію „Діти Тарасові", був своєрідним закликом творити добро, шанувати правду та волю, плекати красу, одним словом, бути людьми. Цей Шевченківський заклик „Будьте люди", мабуть, є тим основним джерелом, що робить його поетом вселюдським, апостолом правди і любови, дорогим і великим для всіх часів і всіх верств народу. Кожен з нас — учень чи учитель — є духовною дитиною Шевченка, частиною його великої нації.

Всі учні, які брали участь у Шевченківському святі, були у вишитих сорочках. Крім учнів на свято численно прийшли їхні родичі, знайомі і друзі. Прийшли члени Управи Культурного Центру на чолі з головним управителем Степаном Пелихом. Прийшли вже за традицією колишні учителі школи подружжя Стебельські та інж. Роман Копач.

В урочистому відкритті свята Шевченка директор Анна Хридочкіна тепло привітала присутніх і попросила до слова д-ра Богдана Стебельського — довголітнього учителя, високоосвіченого громадсько-культурного діяча та широковідомого публіциста. Д-р Б. Стебельський накреслив дороговказ сучасного відродження українського народу.

Відтак всі учні під акомпаньямент бандури учительки Лесі Яциковської виконали пісню „По діброві вітер виє". Під оплески присутніх слово взяла мгр Арянна Стебельська — довголітня учителька літератури в школі ім. Ю. Липи. Пані Арянна подала присутнім глибоко вдумливу й дуже тонку мистецьку аналізу поеми „Великий льох".

Соня Кулик, Лариса Лучка, Матей Бохневич та Андрій Хміль розпочали програму „Діти Тарасові", на яку склалися вірші Т. Шевченка, проза, яка в'язала цю поезію в одну цілість. Все це було переплітуване піснями „Садок вишневий...", „Зацвіла в долині червона калина", „Думи мої..." та інші.

Вслухавшись в зміст концерту, кожен з присутніх відчував, що Шевченко не лише найбільший поет слов'янського світу, але і один з найбільших оборонців нашої незалежности. Тільки йому можемо завдячувати, що створено ідейний та інтелектуальний фундамент для української самостійности. Недаром президент України Леонід Кравчук у свєму виступі сказав, між іншим, таке: „Все нові й нові покоління відкривають для себе Шевченка, знаходять саме те слово, що допомагає нам зберегтися, відчути себе народом, нацією. Ми вибороли незалежність своєї України, ми будуємо свою державу за заповітами великого Кобзаря". Така була, є і завжди буде природа Шевченкової святости, бо ця святість запала глибоко у душу народу, зігріла і зігріває таким теплом, яке ніколи не прохолоне.

З великою приємністю присутні вислухали виступ інж. Романа Копача — колишнього вчителя історії, який надзвичайно барвисто розказав про безмежну любов Шевченка до дітей, ілюструючи численними прикладами. Закінчуючи свій виступ, інж. Р. Копач пов'язав свої заключні думки до учнів, щоб на основах вчення Шевченка включатися в сучасне відродження нашої держави. З увагою слухав я інж. Р. Копача, і мені пригадалися на основі наших суботніх шкіл недільні школи, які були за життя Шевченка і які так часто відвідував поет. Він не лише допомагав в опрацюванні посібника „Домашня наука", який був підставовим підручником тих шкіл, але часто заносив свої окремі вірші і подарував для вжитку школи свої „Кобзарі" та „Букварі" і нагороджував дітей за добру науку солодощами.

Кожне свято Шевченка викликає глибокі роздуми, адже розділяє нас від дня народження поета 179 років і 132 — від дня смерти. За цей час в історії нашого народу багато змінилося, є покоління, які інтуїтивно відчувають справжні ідеали Шевченкового вчення, є покоління, які виродилися і стали для нас чужими. Шевченко добре пізнав вдачу не лише наших відвертих ворогів, але і перевертнів, яких картає у своїх численних віршах. Сповнилися мрії Шевченка, сповнилися мрії батьків і дідів наших: нам, щасливцям долі, пощастило привітати нашого Пророка з відновленою українською державою. Пошануймо його ще з більшою силою, пошануймо всіх, хто йшов слідами його святого Заповіту і не діждався волі свого народу.

Всі присутні за грімкими голосами наших учнів співали „Заповіт" Шевченка. Його зворушливі слова глибоко западали в душу, серце билося з радістю, це гимн вже не бідних рабів, а від кожного дихає свобода. Немов фільмовою стрічкою показуються українські степи, лани широкополі, Дніпро, відчуваємо розрив кайданів, які сили зла хочуть нам повернути і зламати повноцінне життя українського народу.

Хочеться з глибини душі найщиріше подякувати всім тим, які спричинилися до цього успішного концерту, зокрема учням нашої школи, учителям Олі Двуліт, Ірині Кравець, Лесі Яциковській та іншим.

Закінчився концерт. Голова батьківського комітету пані Балей запросила всіх до приготованих напитків і солодкого.

Ярослав Стех

Свято Героїнь

Заходом Комітету Жіночих Організацій міста Ню Йорку, Окружної Управи СУА і Об'єднання жінок ОЖОЧСУ, 28-го лютого ц. р., відбулося свято в „Поклоні Героїням" в Ню Йорку, в Домі Визвольного Фронту. Святкування попередила Служба Божа і Панахида за полеглих героїнь в церкві св. Юра з прапорами організацій.

Присутніх привітала Марія Лозинська, голова ОЖОЧСУ, Відділу імени У. Целевич-Стецюк. Вона в своїм палкім слові згадала про найбільш трагічні моменти нашої історії, коли з лона народу родились нові герої і героїні, що своєю жертвою крови оживляли цілі покоління і давали стимул до дальшої боротьби з ворогами України за свої споконвічні права. Особливо XX століття дало Україні незлічиме число їх. Сьогодні, коли Боже Провидіння дало діждатись вимріяної Незалежности, з радістю можемо ствердити, яку велику пошану і любов виявляє населення, особливо на заході України, до героїв. Проявилось це під час 50-ліття УПА, а також в численних перепохованнях тлінних останків полеглих за волю України. Ще залишилось богато живих героїв і героїнь, яким пощастило вийти з комуномосковських катівень, і які живуть тепер в тяжких умовинах, досі ще не регабілітовані, без належної уваги з боку своєї держави.

Перед нами сьогодні стоїть велике завдання: на прикладах наших героїнь виховувати молоде покоління, щоб відродити націю, знищену російським шовінізмом і комунізмом. Однохвилинною мовчанкою в пам'ять знаних і невідомих героїнь закінчила своє слово.

Відтак ведення програми перейняла Рома Шуган, заступниця голови Окружної Управи. Вона представила головну прелегентку Христю Навроцьку. Розказала коротко про її осяги в праці Екзекутиви СУА і подала дальші точки програми.

Христя Навроцька у своїй змістовній доповіді навела цілий ряд прикладів на підставі чужомовних і українських словників, що слово герой-героїня відноситься не тільки до осіб, які віддають своє життя в боротьбі за високі ідеали, але є ще цілі плеяди відомих і невідомих осіб, які своїм життям, своєю посвятою, вірністю своїм ідеалам вповні заслуговують на цю назву. Цим однак не відбираємо пошани до тих, що впали за волю України чи то в рядах Січових Стрільців, в підпілю, чи в УПА. Ми схиляємо голови перед світлими іменами Ольги Бесараб, Олени Теліги, Алли Горської і 500 жінок — учасниць повстання у сталінському концентраку в Кінґіру.

На доказ другого типу геройства Х. Новроцька навела приклад з часів польської окупації. За вбивство міністра Перацкого між підсудними була Дарія Гнатківська-Лебідь, знана як „Ода". Вона пережила страшні катування, але не заломилась і нікого не зрадила. За большевицької окупації, перед самою війною в 1941 році в процесі 59-ти, судили також 22 молодих студенток, з яких 11 — до розстрілу. Метою більшовиків було вбити в українців самостійницьку думку, але підсудні повелись по-геройськи і не заломились. Про сімох засуджених на 10 літ концтабору і 5 літ заслання згадує учасниця Люба Комар-Прокоп у своїх споминах „Процес 59-ти", яка тепер проживає в Ню Йорку. Засуджені чудом врятувались, бо вибухнула німецько-большевицька війна. З цієї сімки Галину Столяр замордували німці в тюрмі у Берліні, а Тальку Винників розстріляли в Бабиному Ярі. В живих ще залишилася Дарія Коверко-Конюх в Дітройті. Жахливі переживання також не заломили їх.

Ми схиляємо голови перед цими невідомими жінками, котрі вистоювали перед тюрмами з передачами, чи, як жінки „ворогів народу", ішли на примусове так зване „вільне поселення". Про долю їх згадує у своїх споминах „Розкажу Вам про Казахстан" Уляна Любович. Вона сама мусіла залишити самітню могилу своєї мами на чужині.

Під час вбивства Галана у Львові арештували Ольгу Дучимінську, 68-літню жінку, тільки за це, що в тому часі працювала в Музею. Забрали всі її рукописи, а її засудили на 10 літ тюрми. Після відбуття кари, не маючи права проживати в Україні померла у знайомих в Івано-Франківському, доживши 105 років життя.

Не менш жахливою була і німецька окупація, яка позначилась численними арештами і розстрілами. Тоді гине д-р Харитя Кононенко, з дочкою, тільки за те, що з рамени Українського Червоного Хреста помагали українцям в німецькому полоні. Українські селянки в Галичині і на Волині з нараженням власного життя допомагали воїнам УПА.

Більшовицький терор тривав і після війни. З преси знаємо про Катрусю Зарицьку, Оксану Мешко, Ірину Сеник, Ірину Калинець, Ніну Караванську, Надію Світличну, Раїсу Руденко. Але були сотні, що потерпіли за участь в УПА, про які знають тільки їх рідні.

Про геройських 500 жінок з Кінґіру згадує в'язень цього табору, Омеляна Войцехович- Рафальська. Вона пережила справжне пекло. У своїх споминах „Нас було 10 тисяч в Кінґірі" описує події перед повстанням в'язнів в 1953 році і закінчує клятвою, „що не будемо більше рабами і не будемо більше носити ярма".

Наступною точкою був сольоспів Лариси Магун-Гурин, при акомпаніяменті Рені Ляндмарт. Лариса з чуттям відспівала і оживила програму піснями „Айстри" і „Не забудь, не забудь", музика Миколи Лисенка, і „Любіть Україну", музика Фоменка. Як наддаток відспівала „Жита", музика Гнатишина.

З огляду на це, що відпала точка рецитації, через хворобу Марусі Решітник, голова Окружної Управи Надя Савчук подякувала сердечно виконавцям програми і присутнім, що своєю участю звеличали пам'ять Героїнь.

На спеціяльну увагу заслуговує факт, що жіночі Організації ОЖОЧСУ і СУА зуміли щирою співпрацею віддати найвищу пошану Героїням. Національним гимном закрито свято.

Іванна Мачай

„Громада по цеглині..."

Ще не розвиднілося як слід, а я вже з горнятком кави стою коло вікна і вже довгий час любуюся чудовою картиною. Ні, це не краса неба, зірок чи чудової природи — це дорогий нам усім — образ нашого Українсько-Канадського Осередку Опіки. Це ж дійсно є на що дивитися. Розлога будівля, вже й дахом покрита. Крізь освітлені вікна пізнаю майстрів-будівельників, які вже з сьомої години ранку почали працювати. І так, майже під безперервний гуркіт машин і ударів молота — наче чудової мелодії — росте, закінчується будова нашого осередку опіки.

Дивлюся на цю будівлю і тоді знову у'являються переді мною незабутні картини з недавнього минулого. Так докладно пригадую оцей незабутній, осінний день, коли наш Владика Ізидор Борецький в асисті численного духовенства і представників нашої громади, посвячує площу під будову та церемонійно перекопує землю. Аж ось з'являються важкі машини, що з могутнім гуркотом копають землю на фундамент і підвал. Присутні радісно і з подивом вітають цей початок будування нашого осередку. І від тоді безперервно росте будівля, приїздять робітники, гуркотять, наче співають мотори.

Аж одного незабутнього дня несподівано затихло. Ми всі дійсно затривожені, почали розпитувати про причину тієї дивної мовчанки. Прийшла відповідь така потрясаюча і болюча: „Забракло грошей, перші пожертви вже вичерпані, а дальші нові пожертви чомусь не приходять". І так сумно було мені дивитись крізь вікно на той опущений, забутий, сірий скелет недокінченого осередку. Невимовний біль і жаль охопили мою душу. Я тоді хотіла з розпуки дошками забити вікно, щоб не бачити цього сумного образу, недокінченої будівлі.

І відтоді наша єдина надія, яка осталася для нас, це була тільки Божа поміч. Ми всі щиро молилися. Ми дальше твердо вірили. І хоча понурий, мовчазний скелет недокінченої будови, по якій так сумно свистіли вітри, так болюче пригнічував наші серця — ми не тратили надії. Ми вперто плянували, розшукували, молилися — і ласкавий Господь вислухав наші благання. І знову, одного чарівного осіннього дня, рознеслася мов блискавкою весела вістка: „Управі будівельного комітету вдалося роздобути позичку, яка уможливить дальшу будову осередку опіки!"

Я знову щаслива, стою коло вікна і радію відданою працею наших робітників. Яка ж це радісна картина. Стіни будинку вже закладаються цеглою, а побіч будинку зеленіє чудовий куточок землі, який недавно закупила наша далекозора Управа. В цьому місці створимо гарний парк, щоб майбутні жителі осередку могли відпочивати в затишку і тіні дерев, любуватися красою природи і в осені свого життя почувалися в погідному настрою і при доброму здоров'ї.

А тому, щоби будова нашого осередку — ця довголітня мрія нашої громади — дійшла до успішного завершення, починаємо кампанію під назвою „Цеголки на Осередок Опіки". Управа будівельного комітету звертається ввічливо до всіх вирозумілих членів української громади за фінансовою допомогою, так конечною для остаточного завершення всегромадського проєкту — створення модерного Українсько-Канадського Осередку Опіки. Наша прадавня народна мудрість твердить: „Громада по нитці, бідному сорочка". Я переконана, що наші нащадки з гордістю і признанням згадуватимуть працю їхніх батьків. Бож вони (це ви, мої дорогі і я) зробили все, що тільки могли і що їх почуття християнського і національного обов'язку наказувало.

Імпозантний Українсько-Канадський Осередок Опіки, збудований для немічних і потребуючих, останеться вічним, найкращим доказом безмежної християнської любови нашої громади до свого ближнього.

Н. Н.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

За січень 1993

д-р Олег Снилик, Калабасас, Каліф. 100.00
В. Макгобей, Денвер, Кол. 60.00
д-р Теодор Трушевич, Амарило, Тек. 60.00
Олександра Коваленко, Серакюз, Н. Й. 40.00
д-р Юрій Хіровський, Сукасунна, Н. Дж. 25.00
Ірина Решетуха, Корал Спрінґз, Фло. 38.00
Володимир Дучинський, Клівленд, Огайо, 25.00
Микола З'єн, Ведерзфілд, Кон. 23.00
Мирон Новозад, Елґін, Ілл. 20.00
Анна Політило, Шорт Гілз, Н. Дж. 20.00
Михайло Скальський, Карбондайл, Ілл. 18.00
Ольга Бриновська, Ню Гейвен, Кон. 18.00
Ярослав Розанковський, Джамайка Плайнз, 15.00
М. Вулф, Нептун Ситий, Н. Дж. 15.00
Микола Велих, Серакюз, Н. Й. 15.00
Марта Салдан, Манмот Джонксон, Н. Дж. 12.00
Петро Пител, Твин Лайкс, Вис. 6.00
Григорій Ступка, Бейон, Н. Дж. 4.00
Анна Дразновський, Філядельфія Па. 4.00
З. Терлецька, Ню Йорк, Н. Й. 4.00;
Дмитро Порохлак, Вайн Тавншин, Н. Дж. 2.00
Роман Дразньовський, Меквон, Вискон. 13.00
Володимир Нанашко, Бетлегем, Па. 13.00
Іван Баран, Рочестер, Н. Й. 13.00
Дмитро Когут, Істон, Па. 13.00
В. Ткач, Ірвінґтон, Н. Дж. 13.00
Богдан Максимчук, Гайетсвил, М. Д. 13.00
В. Леник, Рочестер, Н. Й. 13.00
Мирон Баран, Пратцбурґ, Н. Й. 13.00
Павло Прокопенко, Рочестер, Н. Й. 13.00
д-р Аріадна Бах, Ню Йорк, Н. Й. 13.00
Дмитро Шумило, Ландздейол, Па. 13.00
о. Михайло Гутнян, Мінерзвіл, Па. 13.00
Олег Загайкевич, Ірвінґтон, Н. Дж. 10.00
Богдан Курис, Бронкс, Н. Й. 10.00
Андрій Кейбіда, Мейпелвуд, Н. Дж. 10.00
д-р Роман Дзюбик, Норвуд Парк, Ілл 10.00
Микола Дембіцький, Стенфорд, Конн. 10.00
Іван Кровицький, Фармінґтон Гилз, Миш. 10.00
А. Вуйсюк, Баффало, Н. Й. 10.00
Володимир Стасишин, Гартфорд, Кон. 10.00
Павло Мартіян, Самерсет, Н. Дж. 10.00
Катерин Шнук, Моррис, Ілл. 10.00
Марія Світий, Бруклен, Н. Й. 10.00
Катерина Панчезін, ВУдбин, Н. Дж. 10.00
Роман Тлух, Елмгирст, Н. Й. 10.00
Михайло Шурик, Сиракюз, Н. Й. 10.00
Віра Даниц, Ірвінґтон, Н. Дж. 10.00
Оксана Рак, Лонґ Айлон Ситий, Н. Й. 10.00
Любомир Брикович, Монтріал, Канада 10.00

д-р Марія Ярославська, Ню Йорк, Н. Й. 8.00
Ярослав Рубловський, Ґлен Окс, Н. Й. 8.00
Андрій Шулга, Матіток, Н. Й. 8.00
Ніна Николенко, Галівуд, Фло. 8.00
Осип Галинський, Лівінгстон, Н. Дж. 8.00
Стефан Волинський, Рідінґ, Па. 8.00
д-р Володимир Боднар, Парма, Огайо 8.00
Григорій Галамушка, Ворм Мінерал Спрінґз, Фло. 8.00
Йосиф Хома, Бриджпорт, Па. 8.00
Михайло Пачура, Філядельфія, Па. 8.00
Олег Мазур, Філядельфія Па 8.00
Іванна Благий, Рочестер, Н. Й. 8.00
д-р Володимир Пушкар, Філядельфія Па. 8.00
Галина Козар, Сілвер Спрінґз, Мд. 8.00
Андрій Маркович, Клифтон, Н. Дж. 8.00
Никола Петрівський, Клівленд, Огайо 8.00
Петро Сенишин, Філядельфія, Па. 8.00
Валетіно Герасимчук, Чикаґо, Ілл. 8.00
Богдан Хома, Рочестер Н. Й. 8.00
Димитрий Тхір, Секокис, Н. Дж. 8.00
Укр. св. Володимира Віддіп 130, Асторія, Н. Й. 8.00
А. Юриняк, Лос Анджелос, Каліф. 8.00
Петро Попадюк, Сейнт Лунс Парк Миш. 8.00
Іван Ґрубовський, Мернервіл, Н. Дж. 8.00
Іван Марих, Парма, Огайо. 8.00
А. Данилюк, Воррен Миш. 8.00
Петро Грез, Клифтон, Н. Дж. 8.00
О. Івасьечко, Чикаґо, Ілл. 8.00
Ліона Петрі, Чикаґо, Ілл. 8.00
Микола Легета, Стирлінґ Гайц, Миш. 8.00
Стефан Маланчук, Лорайн, Огайо 8.00
Іван Ілемський, Делтон, Фло. 8.00
Павло Шандрук, Філядепфія, Па. 8.00
Теодор Попадчак, Асторія, Н. Й. 8.00
Олександер Петриня, Бруклин, Н. Й. 8.00
Теодор Залуцький, Аделфі, Мд. 8.00
Тарас Новосівський, Девон, Па. 8.00
Ярослав Козак, Гонтінґдон Велі, Па. 8.00
Катерина Бурбело, Гатфілд, Па. 8.00
Іван Олінник, Бет, Н. Й. 8.00
Марта Самотулка, Сомервил, Н. Дж. 8.00
Олександер Заброцький, Бервин, Ілл. 8.00
Марія Андрушчак, Воррен Миш. 8.00
Марія Стефанишин, Ворм Минерал Спрінґз, Фло. 8.00
Стефан Могила, Риджвуд Н. Й. 8.00
Петро Василів, Чикаґо, Ілл. 8.00
Микола Литвинець, Рочестер, Н. Й. 8.00
Михайлина Величко, Сиракюз, Н. Й. 8.00
Анна Бойчук, Майямі Біч, Гло. 8.00
Ярослав Баторфолвич, Чикаґо, Ілл. 8.00
М. Медюх, ТомРиверз, Н. Дж. 8.00
Роман Хомяк, Парсипані, Н. Дж. 8.00
Богдан Артимишин, Гонтінґтон, Велі, Па. 8.00
Михайло Ніньовський, Воррен, Миш. 8.00
Анна Думка, Ню Йорк, Н. Й. 8.00
Микола Ласебний, Клифтон Н. Дж. 8.00
Мирослав Бекіш Ірвінґтон, Н. Дж. 8.00
Володимир Король, Ворм Мінерал Спрінґз, Фло. 8.00
Мирон Лучанко, Рочестер, Н. Й.
Йосиф Зубчицький, Джерзі Ситий, Н. Дж. 8.00
Стефанія Савчак, Елмгерст, Н. Й. 8.00
Михайло Юрейхко, Ларус, Па. 5.00
Оксана Поритко, Філядельфія, Па. 5.00
Григорій Макух, Помона, Каліф. 5.00
Михайло Тренза, Карл Плайс, Н. Й. 5.00
Стефан Пилип, Спрінґфілд, Н. Дж. 5.00
Павло Лисенко, Пицфілд, Масс. 5.00
Юліян Залізняк, Рашвіл, Н. Й. 5.00
Вімлям Гаєвий, Джерзі Сиґі, Н. Дж. 5.00
М. Сенків, Інверс, Фло. 5.00
Лев Хомяк, Болтон Лендінґ, Н. Й. 5.00
Меланія Кокорудз, Кергонксон, Н. Й. 5.00
Павло Гривняк, Пассейк, Н. Дж. 5.00
Василь Романцьо, Вудгайвен, Н. Й. 5.00
Володимир Сверида, Рочестер, Н. Й. 5.00
Петро Карпів, Вашінґтон, Д. С. 5.00
Василь Марушчак, Клифтон, Н. Дж. 5.00
Василь Коцюба, Алтамонт, Н. Й. 5.00
С. Літепло, Бруклін, Н. Й. 5.00
Іван Островка, Юніон, Н. Дж. 5.00
Михайло Онишко, Минотола, Н. Дж. 5.00
Світлана Гаврас, Фінекс, Арі. 5.00
Зеновія Мосійчук, Баффало, Н. Й. 5.00
Г. Лавриюк, Камбридж, Он. 5.00
Микола Погаратний, Елма, Н. Й. 5.00
Микола Перчац, Бруклін, Н. Й. 5.00
Мирослав Черний, Чикаґо, Ілл. 5.00
Зеновій Камінський, Дітройт, Миш. 5.00
Богдан Мацук, Берлин, М. Д. 5.00
Володимир Криховий, Джамайка, Н. Й. 3.00
Ада Осінчук, Форт Вейно, Інді. 3.00
Олександер Шендюк, Ведерзфілд, Конн. 3.00
Павло Капітула, Йонкерс, Н. Й. 3.00
Павло Павленко, Еверґрін, Парк, Ілл. 3.00
Розалія Міць, Стов, Па. 3.00
Олександер Богданов, Ведерзфілд, Конн. 3.00
Л. Фіґурський, Йонкерс, Н. Й. 3.00
Ірина Шамрай, Стерлінґ Гайц, Миш. 3.00
Денис Стафів, Мидепсекс, Н. Дж. 3.00
Оксана Салдит, Еллмичерст, Н. Й. 3.00
Іван Озочовський, Джерзі Ситі, Н. Дж. 3.00
Тамара Захарків, Ґетізбирґ, М. Д. 3.00
Т. Ковбасюк, Ґарфілд, Огайо 3.00
Іван Марковський, Стойпик, Н. Й. 3.00
Юрій Квавець, Риджвуд, Н. Й. 3.00
Юрій Олесницький, Тамз Рівер, Н. Дж. 3.00
Мирон Ґалановський, Кліфтон, Н. Дж. 3.00
Маріян Климишин, Асторія, Н. Й. 3.00
Зенон Івашків, Інверс, Фло. 3.00
Люба Байкер, Йонґзтавен, Огайо 3.00
Микола Погаратний, Елма, Н. Й. 3.00
Микола Левчун, Баффало, Н. Й. 3.00
Марія Зобнів, Бімґгамтон, Н. Й. 3.00
Марія Семанчук, Ривер Форест, Ілл. 3.00
Ольга Дубик, Гамілтон Сквир, Н. Дж. 3.00
Володимир Зарицький, Фордз, Н. Дж. 3.00
О. Коровицький, Сомерсет, Н. Дж. 3.00
Антоній Біланич, Сідер Нолз, Н. Дж. 3.00
Петро Королишин, Норт Порт, Фло. 3.00
Оксана Чавз, Сайнт Пітербурґ, Фло. 3.00
Микола Марушка, Чикаґо, Ілл. 3.00
Олена Дзійка, Вудгайвен, Н. Й. 3.00
Анатолій Соколев, Гамтрак, Миш. 3.00
Ігор Соган, Вудклиф, Н. Дж. 3.00
Петро Одарченко, Такома Парк, М. Д. 3.00

Петро Лешчишин, Рочестер, Н. Й. 3.00
Володимир Фіцюк, Анопка, Фло. 3.00
Любомира Рудакевич, Чикаґо, Ілл. 3.00
Дмитро Вийтек, Омага, Неб. 3.00
Марія Кордиба, Парма, Огайо 3.00
Стефан Секрета, Ню Йорк, Н. Й. 3.00
А. Яцюк, Рівієра Біч, Фло. 3.00
Марія Ковалевський, Ремсен, Н. Й. 3.00
Микола Визкоза, Чикаґо, Ілл. 3.00
Василь Пастушок, Маркис Гук, Па. 3.00
Василь Мудрий, Сонісайд, Н. Й. 3.00
Василь Іванишин, Вудбрідж, Н. Дж. 3.00
Стефан Корлатович, Парма Огайо 3.00
Володимир Стецяк, Елкінз Парк, Па. 3.00
Тарас Орел, Норт Берґон, Н. Дж. 3.00
Софія Голінко, Трентон, Н. Дж. 3.00
Ірина Щавалук, Дітройт Миш. 3.00
В. Криса, Гавел, Н. Дж. 3.00
Іван Ринчак, Кергонксон, Н. Й. 3.00
Валинтина Третяк, Вудгайвен, Н. Й. 3.00
Олександер Олійник, Котон он Гадсон, Н. Й. 3.00
Микола Козюпа, Ірвінґтон, Н. Дж. 3.00
Михайло Хомин, Лігайтон, Па. 3.00
Тарас Слевінський, Стенфорд, Конн. 3.00
Йосиф Шарин, Чикаґо, Ілл. 3.00
Дмитро Михайлишин, Чикаґо, Ілл. 3.00
Марія Каплицький, Філядепфія Па. 3.00
Андрій Мельник, Ню Бритон, Конн. 3.00
Павло Ґрабович, Веніс, Фло. 3.00
Теодор Кахнич, Джерзі Сиґі, Н. Дж. 3.00
Андрій Карпенко, Ок Парк, Ілл. 3.00
Володимир Костюк, Вудсайд, Н. Й. 3.00
Дмитро Базюк, Дітройт, Миш. 3.00
Василь Мацків, Мавнт Клеменз, Миш. 3.00
Микола Риба, Сиракюз, Н. Й. 3.00
Олександер Кобаса, Вілліамзтавн, Н. Дж. 3.00
Нестор Краєвський, Гилсайд, Н. Дж. 3.00

Раз добром нагріте серце...

Будучи в 1991 році в Україні, запізнав я випадково в домі моїх рідних у Тернополі лікаря Богдана Гриба зі своєю донею Наталкою. По очах дитини та взагалі її вигляді можна було зауважити поганий стан її здоров'я. У розмові батько дитини сказав, що вона має вроджену ваду серця і щоб могти жити, мусить перейти складну операцію. Знаючи обставини в Україні, він побоявся рішитися на операцію в місцевій лікарні, яка найбільш правдоподібно могла б закінчитися смертю єдиної дитини. Просив тоді, чи не можна б йому допомогти з приїздом до ЗСА та створити можливості такої складної операції, тим більше, що, як сказав, має у ЗСА двоюрідного брата, який напевне не відмовить вислати йому запрошення.

Дивлячись на Наталку, на її бліденьке личко та чуючи запитання до батька „чи буду здорова, я хочу бігати як інші діти", мене щось стиснуло у грудях зі жалю за цю дитину та її батьків. Не здаючи собі справи з труднощів у такій ситуації, обіцяв їм зробити все можливе, щоб допомогти дитині приїхати до ЗСА, де могла б перейти цю складну операцію. Скажу правду, що після цього мене взяв якийсь страх, чи зможу виконати свою обіцянку?

Приїхавши додому, моїми першими кроками були розмови з деякими приятелями на тему цієї допомоги. Вони висловили думку, щоб звернутися з цим до спеціяліста-хірурга з серцевих недуг д-ра Василя Лончини, професора-асистента медичного факультету Лойола університету. Не гаючи часу, передали ми до Тернополя адресу д-ра Лончини, який знайшов час на листування з батьками Наталки і під час своїх відвідин України зустрівся з ними особисто і обіцяв прийти з допомогою.

Не треба було довго чекати, як на адресу родини в Тернополі прийшло офіційне повідомлення з лікарні Лойола, що лікарі погодилися зробити цю складну операцію без жодної винагороди, а управа лікарні покриє всі кошти бадань та перебування в лікарні.

Полагодивши всі формальності, зв'язані з приїздом до ЗСА, батько з донею приїхав до Чикаго. Спочатку замешкав у нас з огляду на зручний доїзд до лікарні.

По перших обстеженнях вирішено зробити цю складну операцію 17-го лютого. Мрія батьків та малої Наталки почала здійснюватися завдяки особистим стаpанням д-ра Василя Лончини та прихильній адміністрації Лойола лікарні під проводом її директора д-ра Антоні Л. Барбато та професора і президента відділу серцевої хірургії д-ра Рогуе Піфарре та лікарів, хірургів цієї складної операції як Филлип Ов, Джозе Квійонес, Серафін Де Леон, Д. Фріман та клопітної роботи середнього і молодшого медичного персоналу клініки дитячих хворіб. Під час операції та після неї відвідувачами були українські лікарі д-р Харкевич, мол., д-р Мельник та д-р Хом'як, які своєю присутністю додавали відваги малій Наталці рідною українською мовою.

22-го лютого наша Наталка святкувала свої 11-ті уродини далеко від мами, бабусь, про яких часто згадує, дідуся і рідних, далеко від України, але зате стала іншою, здоровшою, ніж була досі. Святкування ці відбула вона в колі нашої родини, лікарів та працівників педіятричного відділу лікарні.

Післяопераційний період пройшов без ускладнень. В даний час вона відвідує лікарню з метою контрольних оглядів, набирає сил та приходить до повного здоров'я в домі свого стрийка в Геммонді, Індіяна, де читає українські книжки, які досі для неї були недоступними. Вперше у своєму житті робить проходи зі своїм батьком, якому може вже дотримувати кроку без всяких ускладнень. Тішиться, що могтиме йти до школи як інші діти без допомоги бабусі чи дідуся, які досі носи-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Яйце у віруваннях...

(Закінчення зі стор. 2)

яєць домішували у корм бджолам, худобі, їх розвішували на палицях на городі, щоб не заводилися шкідники, щоб часник в'язався такий завбільшки, як яйце, кидали у першу борозну. Розламували шкаралупи на дрібні шматочки, щоб відьма не набрала в них роси і не забрала молоко в корів. Освяченими яйцями гасили пожежу, відводили блискавку, перекидаючи їх через хату. Вірили, що шкаралупами можна було накликати добро і зло, ними лікували пропасницю. Ще й сьогодні на Україні народні лікарі за формою розлитого яйця у склянці визначають причину хвороби (зурочення).

Писанка — найкращий великодній гостинець для дітей.

На Другий День Великодня — Обливальний Понеділок, щоб не облили хлопці, а то й не загнали у річку, дівчата відкуплюються писанками. Бувало, що хлопець перед засиланням сватів до дівчини також дарував їй писанку. І всі три дні Великодня по Службі Божій, молодь (дівчата) співають гаівок, водять танки біля церкви або на майдані. У цей час діти граються у крашанки — „у котючки" та „навбитки". У деяких районах України не лише на поминальній неділі після Великодня, а на сам Великдень та на Трійцю, провідуючи могили рідних, кладуть на них крашанки, писанки.

Писанки не відразу наважуються їсти, а то і зовсім не їдять. Їх зберігають в хаті на видному місці, розвішуючи біля образів, тримаючи у миснику на комині, як прикрасу і оберігають. Гадають, якщо писанці після освячення минув рік, вона набуває ще більшої сили.

Багато з цього, про що ми тут розповідано — це вже історія. Уже не ходять з крашанками на Юрія в поле, не гасять ними пожежу і не лікують від пропасниць. Забулися вірування і забулись писанкові орнаменти потрапляючи в якийсь район України чи село, ми часто чуємо: „А в нас писанок не було".

Починаючи з 20-их років на крашанку і на писанку було страшне гоніння, як на культові речі. Учителі попереджали дітей, щоб вдома не пекли паски і не йшли до церкви. Знижували дітям оцінки в школі, виключали з комсомолу. Часто розговлялись не освяченими яйцями й паскою, їли їх крадькома. Тож про яку там магічну силу яйця було знати.

Уболівальники за народне мистецтво, мистецтво писанки майже таємно замовляли їх писанкарям, призбирували колекції, навіть навчилися консервувати.

Найбільшу колекцію писанок з усієї України має Музей писанок у Коломиї (понад 6,000 одиниць). Відродилися на Україні найбільші свята — Різдво і Великдень, а з ними і писанка.

Останні виставки народного декоративно-прикладного мистецтва на Україні, ярмарки народного мистецтва свідчать, що писанка відроджується, бо саме минулого року у Києві відбувся вперше Міжнародний з'їзд писанкарів. Засмучує одне, що писанкарки України і діяспори не знають традиційних орнаментів, вдаються до його здрібнення та загущення до натуралізму — позбавляють символічного змісту. Розраховують на його декоративність, зовнішній ефект, багато розписують дерев'яних писанок. У майбутньому таке еклектичне мистецтво писанки не стане клясичним.

Незважаючи на це, разом з рушником, вишиванкою писанка є і сьогодні візитною карткою України, сувеніром і подарунком.

З красою нашої писанки Тарас Шевченко порівнював мальовничість українських сіл:

Село на нашій Україні,
Неначе писанка село.

На вродливу дівчину кажуть, „Як намальована, як писанка". Зберегти красу писанки — почесний обов'язок не лише писанкарок, а й всіх не байдужих.

„Отож я з вами..."

(Закінчення зі стор. 1)

Уже крайній час нам усім зрозуміти, що справа священицьких та монаших покликань не є журбою тільких самих єпископів. Це справа всієї нашої Церкви. Це справа як нашого духовенства, так і всіх мирян. Це справа нашого існування тут, в нашій прибраній батьківщині. Це основне питання — бути чи не бути нам, українцям, у вільній країні Вашінгтона? Тому ми всі, священики й миряни, вчені й невчені, вбогі й багаті, малі й великі — всі разом щодня простягаймо до неба свої благальні руки і щиро молімось за святі і ревні покликання до священицького й монашого життя. Так бо наказує нам сам Христос: „Жнива великі, а робітників мало. Просіть, отже Господаря жнив, щоб послав робітників на свої жнива" (Лк. 10:2).

Тому цього року у нашому Великопосному Посланні ми звернулися до вас із закликом до молитов, самозречення і добрих діл за священицькі й монаші покликання у нашій Філядельфійській архиєпархії та в усій нашій Церків. З тою самою батьківською журбою повторяємо й благаємо вас продовжувати і не переставати стукати до дверей Божого милосердя. Моліть Бога через заступництво Божої Матері, Слуги Божого Митрополита Андрея та всіх святих української землі, покірно благаючи: „Господи, рятуй нас, бо погибаємо!" (пор. Мт. 14:30). Молімось і щиро трудімся над збільшенням числа священицьких і монаших покликань серед нашої української молоді. В наших сім'ях і в громадському житті стараймося створити відповідну атмосферу релігійного життя, в якій наша молодь могла б почути ніжний голос Божого покликання. Пам'ятаймо, що через своїх священиків наш Воскреслий Спаситель гаряче бажає перебувати з нами „по всі дні, аж до кінця віку" (Мт. 28:20).

З нагоди світлого празника Христового Воскресення ми з любов'ю складаємо всім вам свої найщиріші побажання радісних і небом благословенних Свят. Всім нашим хворим і страждаючим, що жертвують свої болі й терпіння за святі покликання, бажаємо багато душевної потіхи, пригадуючи слова св. Апостола Павла: „Якщо ми страждаємо разом із Христом, то разом з Ним і прославимося" (Рим 18:17).

Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде завжди з усіма Вами!

† **Стефан**, Митрополит
† **Володимир**, єпископ-помічник

Дано в Філядельфії, при соборі Непорочно Зачатої Богородиці дня 25-го березня 1993 року Божого.

Золотий ювілей священства о. шамб. Е. Манастирського

О. шамб. Е. Манастирський

Снігові бурю не часто навідують Ню Йорк, але як приходять, то є нещадні, а їхній силі тяжко опертися. Сніг сипле, вітри віють, дорогою годі перейти. Заповідають не виходити з хати, але якраз на цей непривітний день заплановано відсвяткувати 50-ліття священства о. Е. Манастирського. Стурбований ювілейний комітет рішив здатися на Божу волю. Показалося, що пошана до особи о. шамб. Е. Манастирського перемогла невигоди та страх з приводу того, як повернутися домів. Зблизька і здалека надсподіване число приятелів, знайомих і гостей прибули до церкви Непорочного Зачаття, де об 11-ій год. ранку була відправлена врочиста Служба Божа. В ній взяли участь о. Петро Скрінковський, ректор катедри св. Володимира в Стемфорді, о. Петро Федорчук, засновник церкви Непорочного Зачаття, Фреш Медов, о. Юрій Бінковський, парох св. Духа в Брукліні, о. Христофер Войтина, настоятель ЧСВВ в Америці.

Змістовну проповідь про Ювілята виголосив Маріон Каволя, чину Францісканів монастиря в Пенсильванії. Співав хор під керівництвом Стефана Ляховича. О год. 2-ій в Даґлестон Мейнор відбувся бенкет, в якому взяло участь понад 250 гостей та 20 священників. Були присутні монахині з Амбрідж, де 50 літ тому о. Е. Манастирський мав першу Службу Божу, Катехитки Серця Ісусового з Бразилії, та сестри „маленькі працівниці Найсвятішого Серця".

Владик, духовенство і гостей привітала Кетлин Брикато, голова ювілейного комітету. Господарем церемонії був Петро Скрінковський, який в надзвичайно приємній атмосфері провадив бенкетом.

Молитвою „Отче наш", яку відспівав церковний хор розпочато бенкет. Архиєпископ Філядельфії, Митрополит українців-католиків в Америці Стефан Сулик молитвою і благословенням започаткував святкування. Єпископ Василь Лостен подякував усім присутнім, що прийшли вшанувати Ювілята, який з посвятою і відданістю служить своїй церкві через 50 літ. Закінчуючи, Владика Лостен сказав: „Щоб ця посвята служити Господеві і на далі була великою радістю". Підніс чарку із шампанським — і „Многая літа" грімко пролунало по цілій залі.

Головну промову виголосив єпископ-помічник Володимир Паска, близький приятель Ювілята, який в легкий і цікавий спосіб розповів про спільні роки на студіях і душпастирській праці. Від парафії англійською мовою вітав пароха д-р Фредерік Маркс III, а українською мовою Слава Рубель.

Сестра Ювілята, Павлина Манастирська-Едвардо, подякувала присутнім в імені родини. Довголітний приятель о. Петро Федорчук зворушливо розповів про різні періоди їхнього життя, які спільно пережили, починаючи від студій та душпастирської праці, підкресливши, що о. Еміль ніколи не потрапляв у зневіру, а твердо вірив у своє призначення служби Богові. 4-літня Марія Анна Маркс привітала свого пароха гарною китицею квітів. Отець Еміль Манастирський народився 25-го серпня 1919 року в Дженнетт, Па. Після закінчення публічної школи в Амбрідж, Па., в 1933 році вступає до першої кляси новозаснованої Української Католицької Семінарії в Стемфорді. Закінчивши середню школу св. Вероніки в Амбрідж, виїжджає до Риму, Італія, на студії філософії і теології. Тут був висвячений на диякона. По війні повертається до Америки і закінчує студії на американському католицькому університеті в Вашінгтоні.

Єпископ Констатин Богачевський висвячує його на священика в Філядельфії, 12-го лютого 1943 року, і першу свою працю він почав в семінарії св. Василія Великого в Стемфорді, де виконував різні пастирські обов'язки в різних парохіях: як помічник пароха у Філядельфії, Нюарку, Йонкерсі і Брукліні, а відтак як парох в Стемфорді, Савт Дірфілдı і Ладлов, Масс., Колчестер і Виллимантік, Конн. Від червня 1978 року є парохом церкви Непорочного Зачаття в Фреш Медов. В цей самий час в Американському католицькому університеті здобув два дипломи. Філософічні студії продовжував на Фордамському університеті. В Коледжі св. Василія працював як бібліотекар та рівночасно викладав філософію і латину. Отець Е. Манастирський також виконував багато різних дієцезіяльних функцій. Він є деканом стемфордської дієцезії. Був секретарем у Єпископа Сенишина, ґенеральним вікарієм Єпископа Йосифа Шмондюка і Єпископа Василя Лостена, діяцезіяльним дорадником, адміністратором і сензором, членом директорів управи цвинтаря св. Духа.

Як парох церкви Непорочного Зачаття, старався, щоб і церковне приміщення було в якнайкращому порядку, тому багато докладав зусиль для поліпшення церковного приміщення, подбав про новий дах, охолодження і огрівання.

Він бере активну участь в інших товариствах, є членом американського католицького філософічного товариства, Товариства Українських Бібліотекарів Америки, Католицької бібліотекарської асоціяції, Теологічного товариства і Національно-католицького едукаційного товариства.

Єпископ Амбросій Сенишин надає йому титул Протиєрея, Папа Павло VI підносить до ранґи Прелата, а Єпископ В. Лостен — до Мітрата-Протиєрея.

У своюму заключному слові о. Е. Манастирський сказав: „Якщо священика запитати, що він вважає найбільш важливим моментом або осягненням, — відповідь була б та сама, як нововисвяченого священика: „Привілей репрезентувати Христа в святій Евхаристії під час Служби Божої, та надзвичайна сила відпускати гріхи". Я дякую Богові, що дав мені можливість служити Йому, помагати іншим у нашій мандрівці до Вічности".

Слава Рубель

НЕ СТАРШИНА УПА, А ПОРУЧНИК ДИВІЗІЇ

У рецензії д-ра Федора Погребенника на збірку поезій Дарії Рихтицької п. з. „Шовкова косиця" („Свобода", чч. 57-ме і 58-ме, з 25-го та 27-го березня) трапилася неточність: св. п. Любомир Рихтицький, чоловік поетеси, не був старшиною, УПА, а поручник І Української Дивізії Української Національної Армії. — **Ред.**

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в неділю, 4-го квітня 1993 р., на 87-му році життя, по важкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, ТЕЩА І БАБУНЯ

АНАСТАЗІЯ ГАСЮК

ПАНАХИДА буде відправлена в суботу 17-го квітня 1993 р. о год. 9:00 ранку, в похоронному заведенні М. Насевича при 109 E. Talor Rd. Philadelphia, Pa.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 17-го квітня 1993 р. о год. 10:00 ранку в церкві св. Миколая при 24-ій і Потлар вул. Philadelphia, Pa., а потім на цвинтар св. Марії Fox Chase Philadelphia, Pa.

У глибокому смутку:
муж: ІВАН
дочка: АННА ЛІТКЕВИЧ з мужем ВІКТОРОМ та дітьми ВІРОЮ і ВАСИЛЕМ
син: БОГДАН з дружиною ІРИНОЮ та дітьми СОФІЄЮ І ОЛЕГОМ
та близька і дальша родина в Україні

ЗГІДНО З ОПИТАМИ переведеними газетою „Ню Йорк Таймс" і телевізійною мережею Сі-Бі-Ес, більшість американців є за зміною програми охорони здоров'я. У загальному всі покладають великі надії на обіцянки президента Билла Клінтона, а спеціяльно коли йдеться про охорону здоров'я та готові прийняти навіть посилені намагання урядової контролі, якщо це буде допоміжним у контролюванні цін і включить всіх у плян охорони здоров'я.

„ІНФЛЯЦІЯ В РОСІЇ підскочила до 2,500 відсотків в рік. Це давно вже гіперінфляція", — заявив віцепрем'єр, міністер фінансів Російської федерації Боріс Федоров. „Курс рубля, який би він не був неприємний, відбиває нашу реальність, — підкреслив він в інтерв'ю, опублікованому в тижневику 'Арґументи і Факти'. — Курс рубля — це віддзеркалення і податкового, і валютного, і митного режиму, валютних обмежень, справа довір'я до банківської системи". „Треба розвивати валютний ринок. Нехай і чужинці продають валюту на біржі", — вважає віцепрем'єр.

Раз добром...

(Закінчення зі стор. 7)

ли її книжки, бо в неї не було сили до цього.

У листі до мами писала: „Знаєш, мамо, тут такі великі доми, люди гостинні, харчі добрі, але все ж таки відчуваєш, що то чужина. Навіть сніг, мамо, не такий, як у нас, в Україні".

Скільки любови і прив'язання в цій схорованій дитині до свого рідного. Віримо, що таких Наталок в Україні мільйони і вони забезпечать завтрішню долю башої батьківщини.

Батьки Наталочки просять передати свою безмежну вдячність в першу чергу д-рові Василеві Лончині та його дружині д-р Роксоляні за батьківське піклування Наталочкою, дякують сім'ї інж. Л. Боднара та І. Стадник, які були причетними до щасливої операції їхньої єдиної дитини. Зокрема дякують двоюрідному братові Василеві Грибові у Геммонді, Інд., в домі якого Наталка приходить до повного здоров'я. Їхня безмежна вдячність всім лікарям та медсестрам, які так дуже по родинному опікувалися їхньою донею.

Зі сторони української громади в Чикаґо можна б лише додати, що ми горді, що маємо в своїх рядах таких щирих та відданих патріотів, лікарів як д-р Василь Лончина. Ми приєднуємось до батьків Наталки і як ціла спільнота складаємо йому нашу вдячність, що не загубився серед чужини, як багато інших, але робить все можливе, щоб полегшити долю наших рідних в Україні, бо раз добром нагріте серце вік не прохолоне.

Лев Боднар

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ПРОГОЛОСИЛИ КОНКУРС

Українська Спортова Асоціяція, Львів, проголошує 2-ий конкурс на кращу студентську наукову працю з проблем історії національної фізичної культури і спорту, присвячений 120-річчю з дня народження проф. Івана Боберського.

Іван Боберський (1873-1946) — один з провідних діячів спортово-гімнастичного руху Західньої України, теоретик та ідеолог українського сокільства, забуте донедавна ім'я якого є гордістю й національною славою в історії українського спорту, українського війська і української еміґрації.

З метою включення студентів до наукових досліджень в галузі історії українського спортового руху, до відродження національних традицій у сфері фізичної культури, Українська Спортова Асоціяція (Львів) оголошує конкурс на кращу студентську наукову працю.

До участи в конкурсі допускається наукові праці учнів та студентів вищих і середніх спеціяльних навчальних закладів України та з української діяспори з таких проблем: історичні постаті українського спортово-гімнастичного руху; історія розвитку спорту в різних реґіонах України і діяспорі; з історії сокільського, січового, лугового, пластового руху в Україні; історія розвитку та перспективи олімпійського руху в Україні.

Праці оформлюються згідно з вимогами до курсових і дипломових праць українською мовою, обсягом до 1—1.5 друкованого аркуша (24—36 сторінок машинопису через 2 рядки).

За кращі наукові праці конкурсна комісія УСА встановлює премії: одна перша — в розмірі трьох середніх студентських стипендій; дона друга — в розмірі двох середніх студентських стипендій; одна третя — в розмірі одної середньої студентської стипендії.

Переможці конкурсу будуть запрошені з доповіддю на українську наукову конференцію, присвячену 120-річчю з дня народження І. Боберського (Львів, листопад 1993 року). Комісія конкурсу УСА просить надсилати наукові праці студентів на адресу: 290044, Україна, м. Львів, вул. Пушкіна, 55-а, Українська Спортова Асоціяція, з приміткою „На конкурс". Термін надсилання наукових праць на конкурс — до 1-го травня 1993 року.

Провід УСЦАК заохочує українських студентів в ЗСА і Канаді взяти активну участь в цьому конкурсі, побажано писати праці про розвиток українського спорту в ЗСА і Канаді.

Жертводавці на допоміжні фонди УСЦАК пишуть:

Лексінґтон, Н. Й.

Посилаючи дрібненьку пожертву на Стипендійний Фонд Оксани Баюл, бажаю Вам доброго успіху в збірці. Жаль, що я тільки пенсіонер, а не мільйонер, бо післав би більше, але від молодих літ моє ставлення до фізичної культури було завжди сердечне. З постанням української держави відкрилося багато нових потреб, при чому не можна забути й наших культурних, діяспорних потреб, бо вони теж залежні від жертводавців. Усе таки вони мають меценатів, а фізичною культурою наша громада цікавиться менше, забуваючи, що в здоровому тілі здоровий дух. Деяких певно відстрашує те, що американський спорт пішов у бизнес. Тому я вдячний Вам і подивляю Вашу віддану парцю...

Ваш приятель

Елізабет, Н. Дж.

Вельмипохвальна й нітрохи неприпізнена ідея УСЦАК цієї спеціяльної збірки на прекрасно заслужену стипендію для, під кожним оглядом, гідної нашої допомоги разом із щирим виявом вдячности чемпіонці світу з Дніпропетровського. Пересилаю 25 дол.

Я. З.

Дорога Оксанко!

Надсилаємо 10 долярів на Твій Стипендійний Фонд. Бажаємо міцного здоров'я і добрих успіхів. Передай подяку своїй бабусі, що так гарно опікується Тобою. Бажаємо їй доброго здоров'я.

З пошаною і подякою —
Лисенки Павло і Наталія з родиною.

Кіннелон, Н. Дж.

Щасти Боже нашій зірочці Оксані! Залучений чек 100 дол.

Марта і Стах Яроші

Баффало, Н. Й.

Високоповажані Панове!

Тоді як наші громади в роз'єднанні та з центральних організацій ширяться незгоди, а все в ім'я партійних амбіцій та хто важніший, наша сирітка, русява дівчинка з України в цю незабутню суботу принесла більше слави для України, ніж усі ці дискусії й віча. Вітаю ваш почин та ініціятиву, складаючи скромну, але щиру пожертву в сумі 50 долярів.

УСЦАК — Стипендійний Фонд Оксани Баюл

Перша листа жертводавців

200 дол.: Микола Шпетко; по 100 дол.: Дам'ян Кордуба, Борис Галаган, Стах і Марта Яроші, Богдан і Ірина Чайківські, Володимир М. Чубатий, Ярослав Ярошевич; 70 дол.: редактори „Свободи"; по 50 дол.: Зенон Снилик, Стефан Матвіїшин, д-р Роман і Наталія Кравчуки, Дмитро Яджин, Люба і Михайло Лесько, Валентина Яковенко, Раїса й Іларіон Хейлики, Володимир Медуха, Ярослав Пришляк; по 25 дол.: Володимир Грицин, Анна Леуш, Василь Сосяк, Атанас Т. Кобрин, Мирон Масловський, Ярослав Заремба, Євген Літош, Петро Врублівський, Степан і Євген Кікти, Михайло і Аліса Ортинські; по 20 дол.: Богдан Кутний, Дарія Будна; по 10 дол.: Наталія Лисенко, Софія Салдан, Омелян Лесюк.

Щиро дякуємо цим „першим ластівкам" Стипендійного Фонду Оксани Баюл, бо, як кажуть в нашому народі, „хто дає перший, дає двічі"! Цей фонд є задуманий, як виключно допомогово-стипендійний фонд Оксани Баюл і він має одноразове призначення. Фонд для Відродження Спорту в Україні діє далі і його існування необмежене. З часом він допомагатиме спортові в Україні і його походові на зимову і літні Олімпіяди. (Незабаром подамо список жертводавців).

Закликаємо всіх, кому дорога справа майбутнього нашої славної землячки Оксани Баюл і справа дальшого розвитку українського спорту та його успіхи на міжнародних аренах, складати пожертви.

Для вигоди майбутніх жертводавців подаємо назви фондів: USCAK — Oksana Baiul Scholaship Fund 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106; і USCAK — Fund for the Rebirth of Sports in Ukraine 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

ВЕЛЬМИШАНОВНІ ЧИТАЧІ „СВОБОДИ"!

Звертаємося до вас з великим проханням допомогти нам скомплектувати Альманахи УНСоюзу. Ц... найстарший український альманах, що виходив і виходить в Америці.

Нам бракують такі роки: 1897, 1901, 1902, 1903, 1906, 1921.

Якщо хтось з читачів має би такі числа, просимо ласкаво надіслати нам, а ми готові за них заплатити бажану ціну, або дозволити нам зробити копії з них.

Редакція „СВОБОДИ"

● РОЗШУКИ ●

РОЗШУКУЄТЬСЯ
родина
КАСЯНЕНКІВ
Василь Прокопович
народ. 1883 р. в с. Пологи Сумської Обл.; **Варвара Трофимівна**, нар. 1893 р.; їхніх доньок **Лідію, Олену, Раїсу.** Під час Другої світової війни вони переїхали до ЗСА. Відомо, що в 70-их і 80-их роках Касяненки проживали в Чикаґо. Їхня адреса була:
Kasjanenko
1053 N. Oakley St.
Chicago, Ill. 60622
USA
Якщо комусь щось відомо про них просимо писати до
245520 Україна
Сумська обл.
м. Охтирка
вул. Гоголя 67
Макаренко Лілія

РОЗШУКУЄТЬСЯ
РОДИНА:
МАЦІЄВИЧА МИКОЛИ
або
МИХАЙЛА
(з родини, де були рідні брати Іван і Петро). Жив у Канаді, потім у Америці. Десь 1877-1880 р.н.
ДЕМ'ЯНЧУКА ВАСИЛЯ,
1918 року народження м. Надвірна, Івано-Франківської області. Дружина Дарія, з дому Слюсарчук. Сини: ДІОНІЗІЙ — інженер, НЕСТОР — лікар. Жили у Канаді, м. Вінніпеґу і м. Монтреалі.
Писати:
Україна, Львів-21, 290021
вул. Симона Петлюри
д. 24 кв. 35
Мацієвич Марта
тел. 63-04-30